

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

Nummer 1

JANUAR 1952

Martinskirken

Ved årsskiftet 1951-52.

Årsskiftet er en station på livets vej. Vi standser og spørger os selv: "Hvor kommer du fra?" og "hvor går du hen?"

Ser vi tilbage på det gamle år, må vi sige om det: det var en kort og en god tid, men også en alvorlig tid.

"Hvor går dog tiden hurtigt", må vi atter sige, når vi ser tilbage på 1951. Det minder os om Guds tale i bibelen om, at vor levetid her på jorden er en kort tid, "en damp, som er til syne en liden tid, men derefter forsvinder" (Jak.4,14). Vor korte levetid skal minde os om, at efter døden kommer evigheden, tiden uden begyndelse og ophør, at vi her på jorden er Guds vandringsmænd, at vi ikke har en blivende stad, men skal søge den kommende. Tidens hastighed og jagen må ikke optage os på den måde, at vi derover glemmer evighedsblikket. Og året, der svandt så hurtigt, minder os også om Guds tale i bibelen om, hvor vigtig tiden er, også den mindste del, ikke at forsømme den gunstige tid vi lever i, i hvilken vi kan høre Guds ord og bruge sakramenterne.

Året, der svandt, var også en god tid. Salmisten siger: "Jeg kommer fordums dage i hu, tænker på alle Guds gerninger". Vi tænker på vore mange dejlige gudstjenester og møder, ved hvilke vi samledes om Guds rene ord og uforandrede sakramenter, ved hvilke Gud tilbød os og tilegnede os syndernes forladelse ved Jesu Kristi blod. Må vi ikke alle bekende, at Gud i det henrundne år har givet os uendelig store ting i åndelig henseende! Gud selv var med os, skænkede os troen påny, styrkede os i

troen, gav os påny lys, liv, fred og glæde i den Hellige Ånd. Gud havde tålmodighed med os arme syndere og arbejdede trofast på vore sjæle. Tilvisse 1951 var et godt år. I vort daglige liv og arbejde har Gud også velsignet os. I mangen nød og fare var han hos os, gav os det daglige brød, bevarede os freden. Det vil vi ikke glemme, selvom vi på mange områder lever i en trang og barsk tid. I trange tider er man tilbøjelig til at glemme Guds godhed og barmhjertighed. Det største gode, Gud har skænket os i åndelig henseende, er Jesu Kristi retfærdighed, som alene gælder for Gud. Selvom det henrundne år for dig skulle have bragt sygdom, arbejdsløshed, død, så glem ikke det gode, Gud har vist dig i Jesus Kristus. Vi vil heller ikke glemme, hvilken nåde og ære det er, at Gud har ladet os høre til en rettroende og retlærende menighed. Salmisten siger, når han tænker på Guds menighed: "Mit hjerte svulmer af liflige ord". "Hvor elskelige er dine boliger, herskarers herre".

Men 1951 var ikke blot en kort og en god, men også en alvorlig tid. Døden hentede sit bytte også i vore rækker. Pludselig eller uventet kom den bitre død og mindede os om vor dødsstund. 1951 var et alvorligt år, fordi vor tro var udsat for mange farer, anfægtelser og fristelser. Man løber storm imod kristendommens bolværk og fundament. En bog blev udgivet om bibelen med titlen "Bibelsyn", i hvilken ingen af de folkekirkelige præster anerkender hele bibelen som Guds ord. Færre og færre bliver de, som står på bibelens grund, det anfægter og smerter os. Det er en overmåde alvorlig sag. Den, der ikke mere holder bibelen for Guds ord, er i allerstørste fare, helt og holdent at miste troen. Det blev os atter klart, hvor rigtigt vort frikirkelige standpunkt er, ikke at have samfund med dem, som i deres midte tolerer falsk lære (Rom. 16, 17). Ja, forførelsen til falsk lære har været så stor, at dersom det var muligt, så var også de udvalgte blevet forført. Det er ikke for ingen ting, at Gud siger til os: "Vogt jer for falske profeter". Det står ikke til os at forblive i troen på Jesus Kristus, men det er alene af Guds nåde, men netop af den grund må vi alene holde os til ham og hans ufejlbarlige ord. Alvorlig var 1951, fordi jorden rammes af Guds straffedomme. Kri-

gen i Korea kom ikke til afslutning, en almindelig utryghed breder sig. Vi hørte om store naturkatastrofer, oversvømmelserne i Podalen, og herhjemme rammes landet i de sidste uger af det gamle år af katastrofer, som forfærdede os. Alt dette talte et tydeligt sprog til os om, hvor alvorlig Guds tale i bibelen er om synd, skyld og evig undergang, og Guds strenghed skal lede os til bod. "Se Guds strenghed", siger apostelen, se også hvorledes tegnene for dommedagen opfyldes! Betænk, i hvilken alvorlig tid vi lever. Særlig alvorligt var det henrundne år for enhver af os på grund af de synder, vi har begået. Hvor nedslående og ydmygende for os, når vi tænker derpå. Dem vil vi ikke gå let henover. I hvilken alvorlig tilstand befandt vi os for vore mange synders skyld. Hvis Gud havde ladet os dø i vore synder! Hvis han havde holdt op med at arbejde på vore sjæles salighed, havde vi været fortabte. Også som kirke vil vi tænke på, hvad vi har forsømt. Vi vil vogte os for farisæerens selvretfærdighed og ved årsskiftet sige: "Gud, vær mig synder nådig".

Ved årsskiftet vil vi derfor vende os til vor frelser Jesus Kristus med et sandt ydmygt og bodfærdigt hjerte. Og i det nye år vil vi tage vor tilflugt alene til det dyrebare Jesusnavn, d.v.s. leve i troen på vore synders forladelse i Jesus Kristus. Midt i tidens uro og utryghed, i al vor syndenød vil vi alene tage vor tilflugt til Jesus og sige: Herre, du gav dig hen for mig i døden, du er min Gud og frelser, hos dig finder min sjæl ro og hvile. Sådan begynder vi det nye år og lever vi det nye år igennem i Jesu navn. Et sådant liv i Jesu navn vil Gud give os alene gennem nådens hellige midler. Tænk derfor ofte på din dåbsnåde, lev i den, hør flittig Guds ord, gå ofte til den hellige nadver. Disse midler er den udtømmelige kilde til alt åndeligt liv, til trøst og kraft. Gennem disse midler alene lærer vi Jesus at kende og forblive hos ham. Således vil 1952 trods al ydre uro og alle farer blive for os et rigt velsignet år, thi selvom vi ikke véd, hvad det nye år vil bringe os, én ting véd vi ganske bestemt, at i troen på Jesus Kristus er vi Guds børn og himmelens arvinger. Lad så komme, hvad vil, ja "skal jeg end vandre i dødsskyggens dal, jeg frygter ej ondt, thi du er med mig, din kæp

og din stav, de skal trøste mig". Matte Herren, vor Gud give os et rigt velsignet år for kirke og hjem i Jesu navn !

W.J.M.

NOTER og NYT

I en alder af 63 år afgik pastor W. Kemner ved døden den 15. september 1951. Han var i mange år præsident for den tyske frikirkes nordlige distrikt. Mange af os vil mindes ham fra besøget i 1937. Den tyske frikirkes præsteseminarium, som før krigen lå i Berlin-Zehlendorf, befinder sig nu i Oberursel ved Frankfurt a/Main. I det sidste semester var der 27 studenter og 4 professorer. Docent Oesch fik ved sidste semesters afslutning overrakt den teologiske doktorgrad fra den evang.-lutherske kirke i Australien. Foruden dette seminarium opretholder den tyske frikirke en skole til uddannelse af ydre missionærer i Bleckmar, hvor 5 unge mænd uddannes. Frikirken har sin egen missionsmark i Sydafrika.

Pastor dr. P.H.Petersen, den tyske frikirkes mangeårige præsident, fylder 70 år den 13. januar. Dr. Petersen har altid haft et varmt hjerte for den danske frikirkes sag og stået den bi med råd og dåd, ligesom han jo også flere gange har været på besøg i Danmark. Den danske frikirke sender til fødselsdagen mange gode hilsener med ønsket om Guds rige velsignelse.

KIRKE-NYT kommer i år i ny skikkelse. Som motiv for bladets "hoved" har vi valgt Martinskirken i København; senere vil så billeder af vore øvrige kirker følge efter.

Indholdsfortegnelse for 1. årgang af KIRKE-NYT samt bidragsliste for oktober kvartal findes på det indlagte ekstra blad.

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.
Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.
og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

Nummer 2

FEBRUAR 1952

Martinskirken

Luther og bibelen.

Teologiprofessorer og præster har tit prøvet på at stemple Luther som ophavsmand til deres historisk-kritiske bibelsyn. Ja, man hævder i vor tid, at Luther ikke lærte en verbalinspiration, altså at hvert ord i bibelen er Guds ord. Uden tvivl kender man i vor tid alt for lidt til Luthers skrifter. Enten har man kun læst lidt, eller også har man overhovedet ikke læst i dem, og den ene snakker den anden efter munden. En kostbar perle blandt Luthers skrifter er hans forelæsninger over 1.Mosebog, som han i en årrække holdt for sine Wittenberger-studerter. Luther slutter med at sige: "Dette er nu den kære 1. Mosebog. Gud give, at andre efter mig gør det bedre. Jeg kan ikke mere, jeg er svag. Bed til Gud for mig, at han giver mig en salig afskedstid." I denne forklaring til 1.Mosebog skriver Luther bl.a. følgende, som viser, at han var en enfoldig og trofast bibelkristen, og som modbeviser enhver påstand om, at Luther ikke skulle have holdt hele bibelen, ord for ord, for Guds ufejlbare ord: "Indtil nu har vi hørt om den gave, som Josef sendte sin fader og sine brødre (1.Mosebog 45). Om den Hellige Ånd har gerne nedladt sig til at beskrive denne gave med så mange ord, selv om det ser ud til at være noget ringe og helt almindeligt, hvad selve sagen angår. Thi at Josef sendte til sin fader ost, smør og andet forråd, er jo sådan set uden stor betydning for kirken. Hvorfor har denne store taler, den Hellige Ånd, ikke hellere fortalt os noget om de store pro-

feters bønner, fristelser og andre underfulde oplevelser ?

Men det er Guds særegne gerning, at det behager ham at ernære sine hellige på denne måde for derved at bevidne, at deres gerninger, som i verdens øjne er de allerringeste, i hans øjne er de allerkostbareste, fordi de sker i vor Herres Jesu Kristi navn, som Paulus siger Kol. 3,17. Thi af den grund er det, at en ringe og trofast knægts arbejde behager Herren vor Gud meget mere end alle munkenes gudstjenester og fasten. Thi det er sådanne gerninger, som sker i den rette tro og ånd. Og at gerninger behager Gud, det afhænger ikke deraf, at de er store og mange, men det afhænger af ånden og troen."

P.M.

"I dag er nådens tid" (en lignelse).

Djævelen sendte engang sine onde engle ud. De skulle først meddele ham, hvorledes de ville forføre menneskene. "Jeg vil sige til menneskene, at der ikke er nogen Gud", sagde dene ene. "Det opnår du ikke meget ved", svarede djævelen, "jorden, havet og himmelen forkynder en større sandhed." "Jeg vil forføre menneskene til at tro, at der ikke gives nogen dommedag", sagde en anden. "Det nytter heller ikke så meget", var svaret, "Mennesket har en samvittighed, som siger ham, at Gud engang vil kræve ham til regnskab." En tredje rejste sig: "Jeg vil lære menneskene, at han kommer ind i himmelen ved sine egne gerninger." "Det vil han ikke tro", svarede djævelen, "de gode gerninger tilfredsstillter ikke helt ham selv, hvorledes kan de tilfredsstille Gud." "Jeg kender en bedre måde", sådan begyndte en fjerde, "jeg vil sige alt til menneskene: at der gives en Gud, en himmel og et helvede, og at han må omvende sig, dersom han ikke vil gå fortabt. Jeg vil sige hele sandheden og kun indflette en lille løgn. Jeg vil sige: "Du må omvende dig, men det har tid. Det nåes nok senere." "Udmærket", sagde djævelenes øverste, "på den måde skal du nok føre mange mennesker til den evige fortabelse."

"Forhaling ej bør ske,
I sådan vigtig sag,
Nu får du op at se,
Nu hedder det: idag."

NOTER og NYT

Efter den nyeste statistik tæller Missourisynoden i Amerika nu 1.810.953 døbte medlemmer og 4.410 aktive præster. * I løbet af foråret udkommer på Nord. Litteratur Forlag i Odense en bog med titlen "Danmarks Frikirker", i hvilken også den evang.-luth. frikirke omtales. Artiklen er skrevet af undertegnede. * Til udvidelse af det kirkelige arbejde vil Missourisynoden foranstalte en ekstra indsamling i år. Man regner med at indsamle mindst 10 millioner dollars.

W.J.M.

Om det tusindårige rige.

En af de farligste og mest tillokkende vranglærer i vor tid er læren om tusindårsriget. Idet man giver en falsk fortolkning af det 20. kap. i Joh.åbenbaringen, tror mange i vore dage at Jesus før eller efter dommedagen vil oprette et herlighedsrige her på jorden, i hvilket de troende skal regere med ham, og fra hvilket de vantro vil være fuldkommen udelukket. I disse tusinde år vil der på jorden kun være fred og retfærdighed. Gudløshed og krige skal være fuldkommen udryddet. Det skal være en gylden tidsalder, som jorden aldrig har set magen til.

Denne drøm er blevet drømt utallige gange i historiens forløb, særlig når tiderne bliver så urolige, som vor tid er det. Men det er en tom drøm. Der kunne skrives meget om dette emne, men det vil være tilstrækkeligt at anføre bibelens hovedgrunde, som fuldstændig pulveriserer denne solstråle-drøm.

1. Jordens sidste tid beskriver bibelen som en sådan, i hvilken ikke gudsfrygt, men gudløshed tager overhånd. Falske krister og falske profeter skal stå frem (Mark. 13,22); kærligheden skal blive kold i mange (Matth.24, 12); troen skal være sjælden (Luk.18,8); frafaldet skal være stort og antikrist skal blive åbenbar

(2.Thess.2,3); store krige vil komme (Matth.24,6); verden bliver stedse mere gudløs (2.Tim.3,1-5); kort og godt: der er intet håb om forbedrede tilstande, og slet ikke om en fuldkommen herligheds-tilstand på jorden.

2. Dommedagen kommer pludseligt (2.Pet.3,10). Derfor formaner Herren de troende til stedse at våge og bede (Matth.25,13). Herren kommer kun een gang igen på dommedag og det for at holde dom over hele verden (Matth.25,31-33). Så er der altså ikke plads for et tusindårsrige før dommedag.

3. Efter at Jesus har holdt dom, fuldbyrdes dommen med det samme på den enkelte. De gudløse går ind til evig pine, de retfærdiggjorte derimod til det evige liv (Matth.25,46). Således er der altså heller ikke efter dommedagen plads for et tusindårsrige. Kort og godt: der gives intet tusindårsrige.

4. Den lange tid, som åbenbaringens 20. kap. betegnes med de "tusinde år" er en billedlig talemåde (1,1). Den begyndte med den ny-testamentlige kirkes udbredelse på pinsedagen, thi der siges udtrykkeligt, "at djævelen ikke mere skulle forføre folkene, indtil de 1000 år fuldendtes. At "binde" djævelen og "kaste ham i afgrunden" betyder ikke, at djævelen slet ikke skal være i verden, men der udsiges kun, at han i de tusiende år er så magtesløs som en bunden over for livets fyrste og ikke kan forhindre Kristus i at samle sig en menighed fra alle folkeslag og sprog. Ikke om et tusindårsrige, men om vor evige herlighed i himmelen skal vi syng:

"Syng, så alle hjerter gløde,
om det sidste store møde,
da Guds søn vil komme ned
i sin glans og herlighed."

W.J.M.

DANAKOP
KØBEN

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.
og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.

1877 -- 1952
Martinskirken

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

Nummer 3

MARTS 1952

F a s t e t i d

Så er det atter fastetid. Sådan kalder vi de 7 uger, der går forud for påskefesten. I denne tid fordyber vi os særligt i vor Herres og frelsers Jesu Kristi lidelses historie. Den fører os ind i kristendommens allerhelligste. Skridt for skridt og fod for fod følger vi i ånden vor frelser på hans tunge smertensvej fra Gethsemane til Golgatha. Måtte vi ret fordybe os i beretningen om, hvorledes Jesus erhvervede frelsen for os. Læs den også for dig selv. Lidelseshistorien findes i tillægget til næsten hver salmebog.

Hvad Jesu lidelse og død betyder for os, sagde vor frelser selv med sit første ord på korset: "Fader, forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gør". Jesus beder for sine fjender, for en Judas, som forrædte ham, for en Peter, som fornægtede ham, for dem, som tog ham til fange med sværd og stænger, som om han var en forbryder, han beder for sine uretfærdige dommere, for alle dem, som spottede, pinte, tornekronede og korsfæstede ham. Det kunne kun Jesus. Ethvert andet menneske ville under sådanne forhold enten have beklaget sig over den uretfærdige behandling og udstødt de frygteligste forbandelser eller også sløvt have overgivet sig til sin skæbne. Men Jesus beder. I denne forbøn indeslutter han ikke alene sine mordere, nej, alle mennesker til alle tider. Thi vi er alle af naturen Guds fjender, som der står skrevet: "Vi blev forligte med Gud ved hans søns død, da vi var fjender" (Rom.5, 10). Med sit første ord på

korset: "Fader, forlad dem, thi de vide ikke, hvad de gøre", tilkendegav Jesus hvorfor, han måtte lide og dø, og hvad han erhvervede for os: syndernes forladelse. Som den, der er sit kald tro og lydig til døden, ja til korsets død, beder han sin fader om den største nådegave: fuldkommen syndsforladelse. Og hans bøn blev hørt og opfyldt.

Denne forbøn holdt Jesus ikke alene på korset. Han er nu ophøjet og sidder ved sin faders højre hånd, og der beder han også for os. Han viser sin fader sine gennemborede hænder og fødder, sin gennemstukne side og beder endnu: "Fader, forlad dem". Og faderens svar lyder stadig: "Du er min søn, den elskede i hvem jeg har velbehag. Derfor bevarer jeg miskundhed mod tus. ende led og forlader misgerning og overtrædelse og synd og holder de skyldige for uskyldige".

Vil Du påny korsfæste Jesus Kristus ? I denne fastetid gør Herren det atter klart for os, at det var os, der korsfæstede Jesus med vore synder, at det var os, der skulle have lidt den straf og død, som Jesus led. Lad os af hjertens grund takke vor frelser for dette offer. Og lad denne tak komme til udtryk just derved, at vi er Kristi stridsmænd, der kæmper mod synden og alt, hvad der bedrøver ham. Gud give os kraft og nåde dertil. "Min Jesus, du er såret for mine synders last, jeg burde have båret den straf på dig blev kast. Se hid, her står jeg arme, fordømt til vredens ris, min Gud, dig dog forbarme, dit nådesglimt mig vis."

P. M.

NOTER og NYT

Martinskirken i København fejrer i år sit 75-års kirkejubilæum.

Det er i år 75 år siden, at Martinskirken blev bygget. Den 5. marts 1877 blev grundstenen lagt, og den 19. august samme år indviedes kirken. Menigheden i København, som blev stiftet i året 1855, havde året forud og årene forud for 1877 haft til huse i lejede lokaler, og man havde ofte følt savnet af egen kirke.

Menighederne landet over foranstaltede en ekstraindsamling til kirkens opførelse. Blandt gaverne nævnes også 4000 kroner, som blev skænket af en etatsråd Stoltenberg, som ganske vist ikke selv hørte til frikirken, men havde en husassistent, som tilhørte frikirken. Det var for pastor N.P.Grunnet, frikirkens stifter, en meget stor glæde, at denne kirke blev opført, og i en gammel beretning om grundstensnedlæggelsen læser vi: Menigheden er sat i stand til at købe en parcel af Th. Lauritzens jorder, som er mellem Voldroffsvej og Sct. Jørgenssø. I dette terrain, der tidligere har ligget lavt, men ved en betydelig påfyldning er blevet forhøjet, er der sikret kirken en fri og venlig plads, idet den vil blive omgivet af lutter villaer. Bygningen, som opføres af røde mursten og fåt et 35 alen højt tårn, vil kune rumme 400 tilhørere. Byggeomkostningerne vil andrage ca. 30.000 kroner. Tegningen til kirken er leveret af arkitekterne Alfred Jensen og Aug. Johansen, og den opføres i entreprise af murermester Danielsen.

Ved grundstensnedlæggelsen blev et dokument nedlagt i en blykasse under alteret og indmuret, i hvilket angives, hvorledes og af hvem kirken blev bygget samt anført skriftstedet Efes. 3,20-21. Fremdeles står der i dokumentet: "På dette sted skal evangeliet forkyndes i overensstemmelse med den evang.-lutherske kirkes lære. Efter reformatoren Martin Luther kaldes derfor denne bygning Martinskirken." Ved grundstensnedlæggelsen holdtes en højtidelighed, ved hvilken pastor N.P.Grunnet talte om den betydning, som den ny kirkebygning forhåbentlig ville få for menigheden, og dvælede ved dens virksomhed samt nedbad tilsidst velsignelse over menigheden, kongehuset, øvrigheden og den nye kirkebygning.

Det er med tak og pris til al nådens Gud, at vi efterlevende kan fejre dette jubilæum. Vi takker Gud for den gerning, han lod udføre ved pastor N.P.Grunnet, og at Han har holdt sin Hånd over Martinskirken, så at vi stadig efter 75 år kan samles i den kirke, ja, at vor evang.-luth. frikirke snart har bestået i 100 år. Frem for alt takker vi Gud for, at han har bevaret os sit ord og sine sakramenter uforfalskede. Det er et under for vore øjne. For 75 år siden var der mange, der smilte overlegent af foretagendet og spåede, at

frikirken ikke kunne holde sig ret længe. Og sådan er der også mange i vore dage, der ikke tør tilslutte sig frikirken, fordi de mener, at dens arbejde og eksistens ikke er stabiliseret i tilstrækkelig grad. Men historien og Guds ord taler et andet sprog. Guds ord forgår aldrig, og troskab mod bibelen har de største forjættelser, Joh.8,31,32. Med ydmyg tak må vi i frikirken sige: Det har vi efter 75 år også erfaret. Måtte Gud give os, at vi forbliver tro mod hans ord i fremtiden, så vil velsignelsen heller ikke udeblive.

Det er planlagt at afholde en festlighed i København i anledning af 75-års jubilæet den 1. og 2. juni (1. og 2. pånsedag) i forbindelse med årsmødet.

W.J.M.

Lovforslag om indførelse af civilstandsregister.

I ministerierne har der ofte været drøftelser om at indføre civilstandsregistrering i stedet for kirkebogsregistrering. Et af justitsministeriet nedsat udvalg har siden 1938 og påny siden 1948 arbejdet med opgaven. I april 1951 afsluttedes arbejdet med en betænkning, som sikkert vil blive fremlagt på tinge i år. I forslaget hedder det bl.a.: Der oprettes for hver kommune til registrering af fødsler, navngivelser, adoptioner, ægteskabsindgåelse og opløsning og dødsfald m.m. en bog, der benævnes "Personbogen".

Vi i frikirken vil kun hilse indførelsen af civilstandsregistre med glæde, da dette vil være et første skridt til den af Gud befalede adskillelse mellem stat og kirke.

W.J.M.

DANAKOPI

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.
Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.
og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

Martinskirken

Nummer 4.

APRIL 1952

Kraften i Kristi opstandelse

Det er en god ting at have tilstrækkelige kræfter til den daglige gerning og det daglige liv. Når kræfterne svigter, bliver livet besværligt. I ungdommens år kender de færreste til svigtende kræfter. Det er utroligt, hvad man kan overkomme; men med årene svinder kræfterne. Man mærker, at man ikke kan overkomme så meget mere og til sidst ligger man helt kraftesløst på dødslejet.

Men der gives en kraft, som både unge og gamle - om man er legemlig svag eller stærk - kan og bør få i eje. Det er en kraft, som aldrig bliver mindre, selv om man ikke mere har mange fysiske, legemlige kræfter. Det er den kraft, om hvilken apostelen Paulus siger: "Jeg agter endog alt (altså også de stærkeste legemlige kræfter) for at være tab imod det langt højere at kende Jesus Kristus og hans opstandelses kraft" (Filipp.3,10).

Hvem ønskede ikke at få denne kraft i eje? Påskebudskabet tilbyder og skænker dig denne kraft. Kristus blev ikke i graven. Han stod op på tredje dag i herlighed og ære. Det er vor kristne tro, ja, Kristi opstandelse er troens fundament. Kristi opstandelse beviser, at den kristne lære og forkyndelse er sandhed. Er du, min læser, overbevist om, at din tros indhold er sandhed? Er du ikke af hjertens grund overbevist derom, så har din kristendom ingen kraft, ja, så har du ingen kraft i liv og død. Men se, netop Kristi opstandelse beviser, at den kristne tros indhold er sandhed. Læs det 15. kapitel i

1. Korinthierbrevet, og du vil se, at Jesu samtidige enstemmigt har bevidnet, at han virkelig er opstanden. Den, der tvivler på, om det er sandt, at Jesus er opstanden, nægter en historisk kendsgerning, som har flere og bedre beviser for sig end nogen anden historisk kendsgerning.

Jesus lever. Det erfarer de kristne. De erfarer, at Han er midt iblandt dem, når de læser Guds ord eller samles om hans ord. Hans ord om synd og skyld og dom rammer dem, så de bliver forfærdede og sønderknuste. Har du erfaret dette? Lyt blot med et andægtigt og troende hjerte, når hans ord forkyndes. Og du erfarer det: Ja, Jesus lever, thi hans ord har en kraftig virkning. Og hans ord om, at han hjælper ud af enhver nød, at han frier fra synd og skyld og døden og evig fortabelse, opliver og trøster det dig ikke? Lyt til evangeliets ord og tag det til hjerte: "Jesus Kristus blev givet hen for vore overtrædelser og oprejst til vor retfærdiggørelse". Da han stod op af graven, beviste han, at han ikke var blevet overmandet af sine fjender, af synden, djævelen og helvede. Hans opstandelse viser os klart, at hans lidelse og død på Golgathas kors sonede vore synder og betalte syndens gæld for os. Da Jesus påskemorgen sprængte gravens og dødens lænker, bekræftede han, at han med sin død virkelig har betalt for vore synder, og at han sejrede over døden. For vore synders skyld gik Jesus ind i døden, de førte ham ind i dødens fængsel. Påskemorgen stod han op uden vore synder. Da blev han sat på fri fod. Og hvad betyder det for os? Dermed har Gud sat mig og dig, ja alle mennesker på fri fod; thi Kristus er vor stedfortræder. Verden er retfærdiggjort ved Jesus Kristus. Der er intet imellem Gud og dig for Jesu skyld. Det er Kristi opstandelses kraft. Den erfarer de kristne, når de hører påskebudskabet, og dermed har de et uomstødeligt bevis for: Jesus lever; hans ord om, at han er Guds søn og verdens frelser, er sandhed.

Begynder dit hjerte at brænde, når du hører dette, ligesom Emausdisciplenes hjerter brændte, da Jesus oplod dem skrifterne? Denne kraft er ikke langt borte, den er ganske nær hos dig. Jesus siger: "Se, jeg er hos eder alle dage indtil verdens ende". Ved troen bor Kristus, den opstandne, i dit hjerte: "Den, som

holder sig til Herren, er een ånd med ham". (1.Kor.6,11).

Hvor forunderligt, hvor dejligt. Kraften får du fra Jesus. Vil din tro blive svag; Kristi opstandelse gør den stærk. Er du legemlig svag; du skal alligevel smage den tilkommende verdens kræfter - under svaghed, i sygdom, i anfægtelser, i kamp, i arbejde, i den daglige renselse fra synden, som vi endnu er behæftede med. Kraften fra det høje kommer til dig ved budskabet om, at Jesus lever.

Selv når du ligger helt kraftesløst på dødslejet, er du stærk, thi selv om vi bliver legemlig syge og afkræftede; påskebudskabet siger os, at det altsammen ikke er det sidste. Kristi opstandelse skænker den troende engang legemets opstandelse til evig salighed. "Jeg lever, og I skulle leve".

NOTER og NYT

Hjertelig tillykke og Guds velsignelse ønskes:

Fru E. Tønnes, København, som fyldte 70 år den 25.1.52.

Herr og fru fisker Alfred Gregersen, Baskemose, Langeland, som fejrer sølvbryllup den 6. april. Herr og fru B. Gräs, Vejle, til deres lille pige, født den 1.marts. Herr snedkermester F. Boysen, Haderslev, på 86-års fødselsdagen den 9. marts. Fru Ane Clemmensen, Løsning, som fyldte 79 år den 18. februar.

Palmesøndag konfirmaeres Hans Friis i vor kirke i Haderslev.

Frk. Karen-Margrethe Nielsen, Århus, er udvandret til Canada.

Kirkebygningen på Langeland.

Efter at vor menighed på Langeland har erhvervet en byggegrund på den nye vej i Lohals, er nu opførelsen af kirken påbegyndt. Opførelsen af kirken er overdraget til bygmester Emil G. Jensen og ventes fuldført snarest.

Som allerede nævnt i sidste nummer, afholdes frikirkenes årsmøde i København 1. og 2. juni (1. og 2. pinseudag). Samtidig fejres Martinskirkens 75-års jubilæum.

"Vær en velsignelse"

Eleverne, som skulle ud af skolen, var oppe til eksamen. Da Eksamen var overstået, spurgte læreren eleverne, hvad de ville være. Den ene sagde: "Jeg vil være snedker", en anden: "Jeg vil være bager", en tredje: "Landmand" og så fremdeles. Næsten ethvert fag var repræsenteret. Til sidst spurgte læreren en dreng, som både åndeligt og legemligt var noget tilbage i udviklingen: "Nå, Anthon, hvordan med dig? Hvad vil du være?" Drengen blev rød i hovedet, men sagde så lidt forlegent: "Jeg vil være en velsignelse". Alle kammeraterne lo højlydt; det var dog et altfor "dumt" svar. Men læreren lagde venligt sin hånd på drengens hoved og sagde: "Det er rigtigt, min dreng, du har i dag givet det bedste svar. Måtte Gud give, at din beslutning i dag må komme til udførelse". Drengens tanker, som arbejdede noget langsomt var stadigvæk ved den bibelske historie, som man havde gennemgået i begyndelsen af skoleeksamenen, og i hvilken det hedder om Abraham: "Jeg vil velsigne dig ... vær en velsignelse" (1.Mos.12,2).

Vil I unge kristne ikke også gøre dette ord til jert valgsprog - ligemeget hvilket arbejde I har eller agter at begynde på ...

"Jeg vil være en velsignelse".

DANAKOPI Duplikering

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.
Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.
og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.

Indkomne bidrag til KIRKE-NYT

i januar kvartal 1952.

= = = = =

København: Menigheden 18.00 - Fru E. Bjergfelt 5.00 - Frk. Emmy Petersen 15.00 - Fru M. Schat-
teburg 10.00 - Fru I. Mortensen 7.00 - Fam. W.
J. Michael 3.00

Langeland: Menigheden 22.10 - Bestyrerinde frk.
Jensen 5.00 - Kr. Jensen 5.00 - Aksel Olsen
3.00 - Harry Sørensen 2.50

Løsning: Menigheden 24.15 - Carl Sørensen 3.00 -
P. Michael 3.00 - B. Gräs 4.40 - Joh. Sørensen
3.00 - P. Clemmensen 3.00 - Frk. D. Jensen 2.00
J. H. Andersen 3.00

Haderslev: Menigheden 18.00 - St. Hansen 5.00 -
Fru Nygaard 4.00 - Fru Frederiksen 10.00 - C.
Thomsen 2.00 - Fru M. Skov 10.00 - Fru Diderich-
sen 4.00.

(Rettelse i kvitteringerne i januar nummeret:
hr. Boysen 5.00 skal være fru Alma Boysen 5.00)

Udlandet: Enkefru M. Michael, Canada \$ 2.50 =
16.97 - Frk. Emma Michael 16.97 - Frk. Frieda
Michael 16.97 - Frk. Esther Michael 16.97.

Hjertelig tak !

W.J.M.

Gudstjenester og møder i april

København: Martinskirken, Martinsvej v. Vodroffs-
vej. Gudstjeneste hver søndag kl. 10 (dog ikke søn-
dag den 6. april og skærtorsdag). Langfredag kl. 10
med altergang. Skriftemål kl. 9.30. Søndagsskole
kl. 11.30. Bibeltime torsdag den 24. kl. 20 i
kirken.

Langeland: 2. påskedag den 14. april med skrifte-
mål og altergang.

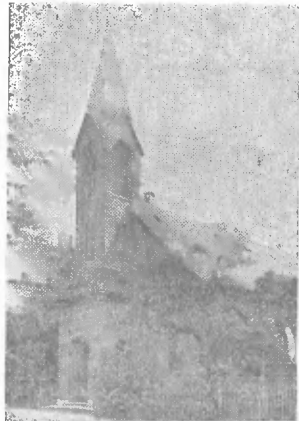
Fyn: Tirsdag den 15. april med skriftemål og altergang.

Løsning: Skærtorsdag kl. 2o med altergang. Langfredag kl. 1o, påskedag kl. 1o. Søndag den 2o. gudstjeneste kl. 2o og søndagsskole kl. 11.15. Bibeltime onsdag den 23. kl. 2o.

Haderslev: Palmesøndag kl. 1o: konfirmation og altergang. 2. påskedag kl. 19.3o. Søndag den 27. kl. 1o.

Skrydstrup: 28. april kl. 2o.

Århus: Oplysninger hos ingeniør Anker Nielsen, Hirsevangen 4.

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

Martinskirken

Nummer 5.

MAJ 1952

Opfaren til himmelen

Hvilken betydning har Kristi himmelfart for den kristne tro? Der er dem, der mener, at det ikke har så stor en betydning, om man tror, at Kristus er opfaren til himmelen eller ej. Men også dette led i vor kristne tro er af allerstørste betydning, og derfor helligholder vi med rette Kristi himmelfartsdagen.

Fremfor alt har Gud sagt os det i sit ord (Apostl. gern. 1; Efes. 4, 7-10 o. a.). Den samme Gud, som siger os, at Kristus kom til jorden, siger også, at Kristus for op til himmelen. Den, der ikke tror, at Kristus for op til himmelen, tror heller ikke, at han kom til jorden. Bibelen er et hele, en kæde; fjerner man et led, er kæden ødelagt. Kan man ikke tro det ene, kan man heller ikke tro det andet - og det er forbi med kristentroen.

Kristi himmelfart er af største betydning for vor kristne tro, fordi den påny gør det klart for os, at Kristus er Gud. Er Kristus ikke Gud, er vi ikke frelst, thi et menneske kunne ikke bære verdens synd; men nu er Kristus ikke blot kommet til jorden, men også vendt tilbage til sin himmel igen, og dermed gjort det klart, at han er Gud, og vi virkelig er frelst. Hvilken underfuld dag: Kristi himmelfart! De kristne jubler: vi er frelst, thi "det var Gud, der var i Kristus og forligte verden med sig selv". Vor kristne tro hviler på en urokkelig grundvold. Gud er med os, thi Kristus for op til himmelen.

Og endnu mere siger os Kristi himmelfart. Med sin himmelfart beviste Jesus, at hans mission var tilendebragt. Han kom til jorden for at fuldføre frelsesværket, og hans himmelfart bekræfter, at det er fuldbragt. Han var sendt af faderen til jorden for at udføre forløsningsværket, nu vender han tilbage efter fuldendt død. Vi kan nu juble: os fattes intet, vi er riggjorte i alt, vi venter kun på eet: Herrens genkomst på den yderste dag.

Med sin himmelfart stadfæstede Kristus fremdeles, at han har sejret over alle sine og vore fjender. "Da han opfor til det høje, bortførte han fanger" (Efes.4,8). I hele sit liv på jorden og særlig på Golgatha led og stred Kristus for os, og han sejrede over synd, død og djævelens magt. Da han døde på korset, så det ud som om, han havde tabt slaget. I Gethsemane var han blevet bundet. Ypperstepræsten havde hånligt spurgt ham: "Er du Kristus, Guds søn?" Men Jesus havde svaret: "Du siger det; jeg er det. Dog fra nu af skal I se menneskesønnen sidde ved kraftens højre hånd og komme i himmelens skyer". Hvad Kristus dengang sagde, gik på himmelfartsdagen i opfyldelse. Ingen magt kunne holde ham mere, frit svævede han for alles øjne op til himmelen. "Han bortførte fanger", siger bibelen for at forklare os, hvilken betydning Kristi himmelfart har for vor kristne tro. Ligesom sejrherren i gamle dage efter endt slag holdt et triumftog gennem sit land og i dette triumftog medførte de fanger, han havde taget, som synligt tegn på sin store sejr, således siges i et billede, at Kristus ved sin himmelfart førte alle sine og vore fjender med sig i triumftog og stillede dem offentligt til skue. Med sin himmelfart tog Kristus det sidste tilintetgørende opgør med alle fjenderne. De er lagt til hans fødder. Men Jesus fjender var vore fjender, hans sejr er vor sejr, hans triumf er vor triumf. Alle de magter, der gør os til ufrie, bundne, ulykkelige og nedtrykte mennesker, er besejrede. Du behøver ikke at frygte lovens anklager, du behøver ikke at frygte syndens magt, du behøver ikke at frygte døden, du behøver ikke at frygte den evige fortabelse i helvede - de er besejrede, thi Kristus for op til himmelen, og disse fjendtlige magter kunne ikke binde ham; dermed er vi frie.

Du mener måske: det er for stor en trøst. Men er du en kristen, så kender du og har erfaret i dit liv disse fjenders magt, og en kristen længes derfor efter befrielsen. Med Kristus kom befrielsen, det viser hans himmelfart. Hold dig derfor flittig til hans ord og sakrament, thi her alene uddeler den himmelfarne sejrherre sejrshyttet til dig. Han uddeler fra sit himmelsæde nådegaver til sine troende. Hvor mange, det bestemmer han, men han vil altid give os så meget, at vi bliver på den rette vej, driver mission og bliver evig salige.

W.J.M.

FRIKIRKENS ÅRSMØDE I KØBENHAVN

Den 1. og 2. juni (1. og 2. pinsedag) afholdes vor frikirkes årlige samfundsmøde i København. Da det i år er 75 år siden, at Martinskirken i København blev bygget, vil årsmødet tillige blive en jubilæumsfest. Københavns menighed indbyder alle vore menighedsmedlemmer og alle vore venner til denne festdag. Slut taltigt op om vort samfunds- og jubilæumsmøde i år og giv dermed Københavns menighed den støtte, som den så hårdt trænger til for sit missionsarbejde i vor hovedstad.

Menighederne bedes meddele undertegnede omgående og senest den 10. maj, hvor mange deltagere, der kommer, og hvorvidt der ønskes skaffet logi. Man bedes indtrængende give meddelelse inden 10. maj, da alt skal bestilles forud. Husk, det er pinse. Hvis nogen ikke ønsker at deltage i middagsmåltiderne, bedes dette ligeledes meddelt.

Af programmet kan foreløbig følgende nævnes: Lørdag den 31. maj kl. 20: hovedbestyrelsesmøde, Martinsvej 4. - 1. pinsedag kl. 10: festgudstjeneste i Martinskirken ved pastor Paul Michael. Kl. 12.15: kransnedlæggelse ved pastor N.P.Grunnets gravsted på Solbjerg kirkegård. Kl. 13.00: fælles middagsbord. Kl. 15.00: forhandlingsmøde. Kl. 18.30: fælles aftensmad og festligt samvær. - 2. pinsedag kl. 10: foredrag ved pastor O. Hjort og derefter fortsættelse af forhandlingsmødet. Kl. 12.30: fælles middag.

Kl. 15: afslutningsgudstjeneste ved pastor W.J.Michael.

Dagsordenen for forhandlingsmødet vil blive tilsendt menighederne. Forslag, som ønskes behandlet på årsmødet, bedes tilsendt undertegnede inden 15. maj.

Skal vi være enige om at bede Gud om at lægge sin velsignelse på vort års- og jubilæums møde.

W.J.Michael, formand.

Tirsdag den 8. april viedes i Martinskirken murer Lars Jensen og frk. Minna Nielsen fra vor menighed på Langeland. Hjertelig tillykke og Guds velsignelse.

GUDSTJENESTER og MØDER i MAJ

København: gudstjeneste hver søndag kl. 10, søndagsskole kl. 11.30. St.bededag og Kr.himmelfartsdag, gudstjeneste kl. 10. Onsdag den 7. kl. 20: foredrag "De dødes opstandelse".

Langeland: onsdag den 21. og Kr.himmelfartsdag, den 22. maj ved pastor Paul Michael.

Fyn: Fredag den 23. ved pastor Paul Michael.

Løsning: søndag den 4. og den 25. maj kl. 20. Søndagsskole kl. 11.15. - Søndag den 11. maj kl. 10 og søndagsskole kl. 11.15.

Haderslev: St.bededag kl. 10, søndag den 18. maj kl. 19.30.

Århus: oplysninger hos A. Nielsen, Hirsevængen 4.

DANAKOPI duplik.

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.
Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.
og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

Martinskirken

Nummer 6.

JUNI 1952

Lutheraner

Vi kalder os lutherske eller lutheranere. Vi skammer os ikke ved dette navn, men holder det for en ærestitel. Hvorfor? Ikke fordi vi holder Luther for ufejlbarlig. Vi gør ham til en afgud; dermed ville vi sætte den største plet på hans navn. Heller ikke fordi vi måske tror på Luthers lære, fordi han forkyndte den; thi så ville vi være et menneskes trælle. Nej, vi kalder os lutherske eller lutheranere, fordi dette navn betegner de kristne, som står fast på den hellige skrift, og som tror og bekender den hellige skrifs rene og uforfalskede lære. Vi tror ikke på Luther men på Jesus Kristus, den korsfæstede; vi bekender os til den lutherske lære, ikke fordi Luther har lært den, men fordi den hellige skrift lærer den. Vi ser i Luther ikke andet end en lærer, som Gud har skænket sin kirke, og som har befriet Jesu Kristi kirke fra pavens afguderi og tyranni, og som igen lod det saliggørende ord lyse i alle lande.

Det var ikke Luther eller hans tilhængere, som begyndte med navnet "Lutheraner", men det var deres modstandere. Det skulle være et skandselsnavn. Med dette navns oprindelse forholder det sig altså ligesom med navnet "kristen". Som vi læser i Apostl.gern.11,26 blev de troende i Antiokia først kaldt kristne. Det var deres fjender, som med dette navn ville forhåne dem, fordi de troede, at den på Golgatha korsfæstede Kristus var deres frelser. Ligeså ville man også håne Kristi efter-

følgere, når man kaldte dem "Galilæere". Thi da Nikodemus i jødernes råd lagde et godt ord ind for Jesus, hånede de ham, idet de råbte: Er du også fra Galilæa? Således også navnet "luthersk" eller "Lutheraner". Luther skriver derom: Vi har et i verdens øjne så skammeligt navn, som ingen har haft i de sidste tusinde år. Når de kalder os luthersk eller evangelisk, mener de, at de har sendt os mere end ti gange til djævelen.

Men ligesom navnet "Galilæer" eller "Kristen" fra at være et skændselsnavn blev et æresnavn, således også navnet luthersk eller lutheraner. Thi sagen, som disse navne dækker over, erkendtes mere og mere som guddommelig sandhed og fik flere og flere tilhængere. Hele kongeriger vedtog denne lære, Luther forkyndte, som statsreligion, og mægtige fyrster var rede til at ofre gods og liv for den. Selv katolske teologer og biskopper måtte anerkende Luthers lære som værende i overensstemmelse med bibelen. En katolsk biskop, som læste Luthers forklaring til fadervor uden at vide, hvem der havde skrevet den, sagde: Salige er de hænder, som har skrevet det. Salige er de øjne, som læser det. Salige er de hjerter, som lærer det. I året 1530 spurgte en katolsk fyrste de katolske teologer, om de kunne gendrive den augsburgske bekendelse. De svarede: Ikke med den hellige skrift, men med fædrenes skrifter. Da sagde hin fyrste: Jeg mærker det vel: Lutheranerne sidder i skriften, men vi sidder ved siden af den. Man har i tidens løb skrevet meget imod Luthers lære, men ingen har kunnet bevise, at den ikke var i overensstemmelse med Guds ord. Derfor var og er Luthers sag Guds sag, hans værk Guds værk, hans lære guddommelig sandhed, og derfor er navnet luthersk eller lutheraner et æresnavn, som vi ikke skammer os ved men roser os af. Den, der fornægter dette navn, han fornægter Guds sandhed.

Vi kalder os lutheranere. Er vi det også? Er vi i sandhed Luthers åndelig efterfølgere? Lad os tage dette spørgsmål alvorligt. Thi ligesom der er mange, som kalder sig kristne, men slet ikke er det, ligeså er der hele kirkesamfund, som kalder sig evangelisk-lutherske, men som langt fra er det. At være evangelisk-luthersk betyder ikke andet end at være en op-

rigtig og rettroende kristen, som bekender, at hele bibelen er Guds ord og også fast tror derpå, som i alle lærespørgsmål alene anerkender bibelen som eneste autoritet, og som i liv og død henter sin trøst alene fra bibelens lære om, at vi bliver frelst og salig alene af Guds nåde, for Jesu Kristi skyld ved troen. Måtte vor evangelisk-lutherske frikirke altid blive på denne grund !

P. M.

Troen og dåben.

I "Der Lutheraner", månedsbladet for den tyske frikirke, skriver pastor Th. Willkomm, som nu er præst i Hesel i Østfriesland og der tillige leder af et alderdoms- og børnehjem, følgende:

Vi havde forleden en barnedåb af en særlig art. En negerdreng på tre år blev døbt. Han trådte selv frem og bøjede sit lille krushårede hoved over døbefonten. Han var med ret opmærksomhed ved sagen, og vi takkede alle Gud, fordi han i sin nåde opholder og forøger sin kirke og ved igenfødselsens vad havde erklæret denne dreng for at være sit barn og himmelens arving. Vi er forvissede om, at Gud vil følge og lede denne negerdreng, som sikkert ikke altid vil få det så let i dette liv, efter sit råd og tilsidst tage ham til sig til sit himmelske rige.

Da jeg fortalte de større børn i hjemmet om den forestående dåb og forklarede dem betydningen af dåbens sakrament, blev det spørgsmål ganske følgerigtigt rejst: Den lille negerdreng var da allerede før sin dåb en kristen, thi han havde jo bedt til Jesus, ligesom de andre børn.

Hermed rejser sig nu det spørgsmål, om et menneske kan blive et Guds barn uden dåb. Dette spørgsmål må besvares med et ubetinget ja. Foruden dåben gives der jo også andre nådemidler. Således har man fortalt denne negerdreng om Jesus, og man lærte ham at folde sine hænder og bede til Gud. Derved kan og vil Gud også virke troen og den nye fødsel, som Apostelen Peter siger: Vi er genfødte af uforgængelig sæd, nemlig af Guds levende ord.

Nu drager vor fornuft med det samme den forkerte slutning: Så er det altså slet ikke nødvendigt at de, som skal komme til troen og blive evig salige, skal

være døbt. Herpå må der svares, at Gud ganske vist ikke har bundet sig selv til dåben. I sin guddoms magt kan han virke troen også uden dåb. Men vi må aldrig egenmægtig give afkald på dåben. Thi klart og umisforståeligt siges der i bibelen, at Gud har indsat dåben for at bygge og udbrede sit rige. Og hvilken trøst er det ikke for Guds børn, når anfægtelser og fristelser kommer, når vi ved loven ret erkender vor skyld og uværdighed overfor Gud, at vi så kan trøste os med den urokkelige kendsgerning, at vi er døbt og jublende kan sige: Thi I så mange som blev døbt til Kristus, har iført Eder Kristus (Gal.3,27). Læs også Titusbrevet kap. 3, vers 4 ff. Vi vil ikke tillade, at nogen kaster vrøg på vor dåb, men i hele vort liv glæde os over, at vi er døbt og således blive visse i troen.

Th.Willkomm.

NOTER og NYT

I Martinskirken viedes den 10. maj frk. Anna Sørensen og herr Anders Gulddal. Måtte Guds vel-signelse følge deres vej.

Gudstjenester og møder i juni:

København: Hver søndag kl. 10. 1. og 2. pinsedag: Samfundsmøde. 8.juni: skriftemål og altergang.

Langeland: 24⁴ og 24⁵ juni ved pastor P. Michael.

Fyn: 23³ juni ved pastor P. Michael.

Løsning: 8. juni kl. 20. Søndagsskole kl.11.15.

22.juni kl.10 m.alterg.skr.m.kl.9.30.S.sk. 11.15-

Bibeltimer 11. og 25. juni kl. 20.

Haderslev: 15.juni kl.19.30 med alterg. 29.6.kl.10.

Skrydstrup: Mandag den 16. juni kl. 20.

Århus: Oplysninger hos ing. A.Nielsen, Hirsevang 4.

DANAKOPI duplik.

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.

og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

Martinskirken

Nummer 7.

JULI 1952

G u d s r i g e

Der er et Guds rige til. Hvori består det, hvordan ser det ud ? Guds rige kommer ikke således, at man kan pege derpå, ikke heller vil man sige: Se her, eller se, der er det (luk.17,21). Guds rige er ikke en flok af mennesker, en sammenslutning af folk, der har fælles interesse og formål. Man kan ikke sige: Gå efter mennesker, så finder du Guds rige. Guds rige består ikke i, hvordan man har det, eller hvordan man bærer sig ad. Det består ikke i noget, man kan pege på hos mennesker eller deres færd. Når vor herre Jesus siger i begyndelsen af sin virksomhed: Guds rige er kommet nær, så mener han ikke, at et samfund af mennesker er kommet nær. Når han siger til sine disciple: det var eders fader velbehageligt at give eder riget - så er det ikke en flok mennesker, der skulle gives dem. Guds rige er ikke af denne verden, det har ingen magt, ingen anseelse, ja har intet i denne verden. Det hører med til de usynlige, evige ting (2.Kor.4,18).

Hvori består da Guds rige ? Det består i to ting. Det består for det første i, at Jesus Kristus, Guds sande søn, er kommet til verden for at gøre syndere salige, at han har lidt og er død i vort sted; Guds vrede, som brændte, og som ingen kunne slukke, fordi den brændte med rette, den er udslukt ved Jesu lidelse, derved at Jesus tog vor straf på sig. I ham er Gud forsonet. Guds rige består i, at midt i vor elendighed, nød og synd

har Gud forbarmet sig og ved Jesus Kristus tilintetgjort nød og straf. Guds rige består i, at Gud i stedet for vor retfærdighed, som han må kalde vor synd, fordi den er synd, har oprettet en anden retfærdighed, en ny retfærdighed, som består i Jesu forsoningsdød, at Gud lod alle vore synder komme over sin søn. Jesus er det offerlam, som blev slagtet for os. Jesus er den ypperstepræst, der ofrede ikke blod af bukke eller kalve, men sit eget blod og gik ind i helligdommen og vandt os en evig forløsning (Hebr.9,11). Jesus døde i vort sted.

Men dersom dette forblev skjult, så kunne intet menneske have gavn af det, lige så lidt som en mand kan have gavn af, at der ligger en guldklump i hans mark, når han ikke ved af, at den er der. Derfor har Gud sendt den Hellige Ånd, for at han må forkynde os, hvad Jesus har gjort for os. Således består Guds rige også i den Hellige Ånds gerning. Den Hellige Ånds gerning er at forkynde os Kristi forsoning og meddele os den. Det gør han ikke ved en skøn oplevelse eller en drøm, men ved sit bibelord. Kun ordet viser os, hvad Jesus har gjort for os, genløsningen ved hans blod, syndernes forladelse. Guds ord er sanddru, evige og fuldkomne, den rette nådens kilde. Gid vi for alvor måtte læse bibelen og lytte til dens ord, for at vi dog ikke må gå i vor egen blindhed og blive i mørket. Desuden har Gud givet os sine sakramenter. De skal, som de første kristne sagde, være et segl på Guds ord, bekræfte det og bevidne, at det er os, der er ment med bibel-ordet. Derfor kaldes de for det synlige ord.

Hvor Guds ord læres rent og ret - hvor sjældent sker det - og sakramenterne forvaltes efter Guds ord, der kommer Guds rige. Det som Jesus har gjort på sit kors, og det som Gud den Hellige Ånd gør med sit ord, i disse to ting består Guds rige. Derfor siger Jesus: Mit rige er ikke af denne verden; og når han siger: Omvender eder, så siger han, at Guds rige er kommet nær. Vil nogen have med Guds rige at gøre, han rette sig ikke efter mennesker men kun efter Guds ord.

O. Hjort.

NOTER og NYT

Den evang.-lutherske frikirkes årsmøde og jubilæumsfesten i København

Pinsedag og 2. pinsedag afholdtes vort årsmøde i Martinskirken. Det var tillige en jubilæumsfest, idet det er 75 år siden, kirken blev bygget. I den smukt pyntede kirke samledes en talrig skare fra alle vore menigheder landet over og mange gæster og venner fra København. En særlig glæde var det, at to sønnesønner af frikirkens stifter med deres familier overværede festgudstjenesten. Det var chefredaktøren af Pressens Radioavis, Niels Grunnet og kriminalassistent Aage Grunnet. Efter gudstjenesten mindedes chefredaktøren sin bedstefaders og faders gerning i Martinskirken og takkede på familiens vegne for, at N.P.Grunnets minde stadig æres i frikirkens midte. Ved kransenedlægningen holdtes en kort tale. "Den store hvide flok vi ser" blev sunget, og der sluttedes med bøn, faderavor og velsignelsen.

Pressens radioavis bragte pinsedag kl. 18.45 følgende meddelelse:

"Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark mindedes idag ved pinsegudstjenesten i Martinskirken på Frederiksberg kirkens opførelse for 75 år siden. Pastor Poul Michael, Løsning, der betjener frikirkens jydsk menigheder, prækede. Efter gudstjenesten mindedes Martinskirkens pastor W.J.Michael frikirkens stifter og kirkens første præst, N.P.Grunnet, der i 1855 begyndte det frikirkelige arbejde i Danmark. Efter gudstjenesten, hvori deltog repræsentanter for frikirkemenighederne i Jylland, på Fyn, Langeland og Sjælland, holdtes en højtidelighed på Solbjerg kirkegård ved pastor N.P.Grunnets grav, og der blev lagt blomster ved mindesmærket for frikirkens stifter."

Til festen var der indløbet lykønskninger fra kirkepræsident, pastor dr. P.H.Petersen, pastor Th. Willkomm og familie, Boysen. Foran i kirken

var der foranstaltet en udstilling med billeder, fotografier og andre dokumenter fra frikirkens lange historie.

Efter at de ret store udgifter til logi, etc. var dækket, blev der af årskollekten tilbage kr. 204,86. Herren velsigne også i fremtiden vort arbejde.

W.J.M.

†

Det har behaget den almægtige Gud at hjemkalde til sit himmelske rige herr fiskeeksportør Martin Gregersen fra vor menighed på Langeland. Efter kort tids sygdom døde han den 10. maj og blev under megen deltagelse begravet på Hou kirkegård. Han sad i mange år i hovedbestyrelsen for den evang.-luth. frikirke. Som eksportør for Lohals salgsforening var han kendt over hele landet, ja også udenfor landets grænser. I det offentlige liv har G. været meget benyttet. El.a. har han været medlem af Snøde-Stoense-Hou sogneråd, nogle år som næstformand. Endvidere har G. været i bestyrelsen for Lohals havn og formand for Nordlangelands Jagtforening. Ved kisten blev der talt over Rom.8,37. Der var sendt mange signerede kranse. I hjemmet i Bedstemose mindedes den afdøde i flere taler. "Salige er de døde, som dø i Herren herefter. Ja, Ånden siger, at de skulle hvile fra deres arbejde, men deres gerninger følger med dem," (Aabenb.14,13).

Den 10. juli kan herr og fru gdr. Rasmus Rasmussen fra vor menighed på Fyn fejre sølvbryllup. Deres hjem har altid stået åbent til afholdelse af vore frikirkelige møder på Fyn. Vi ønsker et hjerteligt til lykke og Guds velsignelse fremover.

Herr A. Eriksen fra København fylder 80 år den 31. Juli. E. er een af de få nulevende, som både er døbt og konfirmeret af frikirkens stifter, pastor N.P.Grunnet. Hjertelig til lykke og Guds velsignelse.

Indkomne bidrag til KIRKE NYT, ^{april} juli kvartal.

København: menigheden 18.--, frk. M.Michael 5.--, W.J. Michael 3.--, fru A.Østergaard 10.--, fru E.Olsen 3.--,
Fyn: A.Andersen, Heden 5.--.

Langeland: menigheden 19.10, fru Ellen Hansen 2.--,
Kr.Jensen 5.--, A.Gregersen 3.--, H.Sørensen 2,50.

Haderslev: menigheden 18.--, fru Diderichsen 2.--,
herr Thomsen 2.--, frk. B.Skov 3.--.

Løsning: menigheden 24.15, B.Gräs 4.40, Carl Sørensen 3.--, P.Michael 3.--, J.Lund 2.--, Anker Johansen 4.40, Joh.Sørensen 3.--, P.Clemmensen 3.--.

Udlandet: Frk. H.Schweiger, Sverige 13.30.

Hjertelig tak.

W.J.M.

GUDSTJENESTER og MØDER i JULI

København. Martinskirken v.Vodroffsvej: Hver søndag kl. 10, dog søndag den 27.: ingen gudstjeneste.

Løsning: Søndag den 20. og 27. kl. 10.

Bibeltime: 2. juli kl. 20.

Haderslev: Søndag den 20. kl. 19.30.

Århus: Opl. hos ing. A.Nielsen, Hirsevangen 4.

Fyn og Langeland får særskilt meddelelse.

Alle er hjerteligt velkomne til vore gudstjenester og møder.

I august udkommer KIRKE NYT ikke.

MENIGHEDSMEDLEMMER

Der gives menighedsmedlemmer, som holder deres tilhørsforhold til en menighed for en meget ringe ting, og tid og penge for spildt, som de må ofre på at være menighedsmedlemmer. De har mange rettigheder. De kan gå i kirke og komme til den hellige nadver; men de kommer ikke ofte og flittigt. De har ret til at deltage i menigheds møderne, de har tale- og stemmeret, men mange gør næsten ikke brug af denne deres ret. De rettigheder, de har som menighedsmedlemmer er for dem mere en byrde end en ære, men det er tegn på stor åndelig forblindelse.

Engang gjaldt det for noget stort at være romersk

borger. Hin romerske soldatergeneral, som havde for at lade Paulus tortere, blev forskrækket, da han hørte, at Paulus havde romersk statsborgerret og sagde: Jeg har købt mig denne borgerret for en stor sum. Men Paulus sagde: Jeg er endog født dertil (Apostl.gern.22). Da fik generalen endnu større respekt for Paulus. Sådan gælder det jo også den dag idag for en stor ære, når en by gør en anset mand til sin æresborger. Men alle borgerlige rettigheder er i sammenligning med et kristeligt menighedsmedlemsskabs rettigheder for intet at agte.

En statsborger står under menneskelig, et menighedsmedlem under guddommelig beskyttelse; en statsborger har jordiske, et menighedsmedlem himmelske forrettigheder; en statsborger hører til et forgængeligt, et menighedsmedlem til et uforgængeligt rige; en statsborger er medborger med vantro, et menighedsmedlem er borger med de hellige og Guds husfolk; en statsborger vælger højst den verdslige regering, et menighedsmedlem vælger husholderne over Guds hemmeligheder; en statsborger er et menneskes undersåt, et menighedsmedlem er Guds søns undersåt og derved selv konge og præst; en statsborger kan sommetider opnå jordisk hæder, et menighedsmedlem opnår ret til evig herlighed for Guds åsyn i evig glæde og lys.

Vé derfor over den, som kaster vrage på sit menighedsmedlemsskab eller agter det for intet og ringe. Han vil engang komme til at fortryde det. Men vel alle, som har søgt denne ret at være menighedsmedlem, og som har opnået den. Gud hjælpe os til at være rette menighedsmedlemmer og bruge denne ret, så skal vi også engang komme fra den stridende til den triumferende menighed.

Dr. C.F.W.Walther.

DANAKOPI Duplikering

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.
og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.

Martinskirken

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

AUGUST
SEPTEMBER
1952

Nummer 8/9

Guds ord giver trovished.

I vor tid hører man ofte - også fra såkaldt luthersk hold - at den Hellige Ånd skænker trovished ikke alene gennem bibelens ord, men også på en overnaturlig mystisk måde. Følgen er så blevet den, at man ikke tror, at der givés en frelses- og trosvished, men at den "ægte" kristendom består i at være "undervejs", d.v.s. i uvished. Man hævder endda, at Luther i sit senere liv heller ikke stod så fast på bibelen og var blevet mere frisindet. Men lad os høre nogle udtalelser af ham: "Jeg beskæftiger mig dag og nat med denne sag; jeg betænker, overvejer den, drøfter den og gennemgår den ganske hellige skrift og den fuldstændige trovished i denne vor lære vokser jo længere desto mere, og jeg bliver mere og mere bestyrket i, at jeg, om Gud vil, ikke vil lade mig fratage noget, lad så ske, hvad der vil". - "Det skal enhver lade sig sige: Hvad der læres eller forstås ved den Hellige Ånd, har følgende to fortrin: for det første, at det gør den viss og sikker, som har det, som Johannes siger: "Men denne salvelse lærer eder alt og er sandhed og ingenlunde løgn" (1.Joh.2,27). For det andet, at det gør os modige og frimodige og fortrøstningsfulde til også at bekende det overfor død og djævel". "Jeg har sluttet en pagt med Gud, min Herre, at han blot ikke vil sende mig syn eller drømme, heller ikke engle. Thi jeg er veltilfreds med denne gave og vil gerne nøjes med den, at jeg har den hellige skrift, som lære

mig rigelig og beretter om alt det, som er nødvendig at vide både for dette og det tilkommende liv. Jeg tror den hellige skrift og er tilfreds med den og er også sikker på, at jeg ikke bliver skuffet. Skriften vil jeg have som det fasteste og det første; alt andet vil jeg bedømme efter skriften, ligemeget hvem der har skrevet det. Jeg vil kun have Kristus som mester, som han har befalet os."

"Sværmeriske mennesker har forsøgt at trække mig snart til den ene og snart til den anden side med deres drømme; og hvis jeg havde hørt på dem, så havde jeg sandelig måttet ændre min lære 30 eller 40 gange. Men da jeg har afvist dem alle, så har de sagt om mig, at jeg er stivnakket og egensindig og lod mig så være i fred. Derfor giver jeg ikke meget for syn og drømme; og skønt de synes at have betydning, foragter jeg dem alligevel og nøjes med den hellige skrifs sikre forståelse og troværdighed. Når jeg kun har ordet, så er jeg sikker på, at Gud og hans engle er hos mig, ganske vist ikke synlig, men at de alligevel giver mig deres lys og fører mig på sandheds vej. Det er min egentlige mening, som jeg ikke ønsker at ændre."

NOTER og NYT

I dagene 25. juli til 3. august samledes Det lutherske Verdensforbund i Hannover i Tyskland. Det lutherske Verdensforbund er en sammenslutning af næsten alle lutherske kirker verden over. Hvert 5. år kommer man sammen til en verdenskonference. Man mener, at ca. 80.000.000 lutheranere var repræsenteret i Hannover. De forskellige kirker havde sendt ca. 1500 delegerede fra 24 nationer. Desforuden overværedes møderne af ca. 50.000 gæster, Alene fra Amerika var der kommet 1000 lutheranere. Missourisynoden i Amerika og de kirker, som verden over er i nadverfællesskab med Missourisynoden, var også talrigt repræsenteret, også vor kirke gennem under tegnede. Da vi ikke er tilsluttet Det lutherske Verdensforbund, var vi kun tilstede som officielle besøgende. At give en vurdering af mødets betydning, vil p.gr.af pladsmangel i vort blad, være umuligt. Men eet skal dog fremhæves. På mødet i Hannover blev det os ganske klart, at vi - heller ik-

ke den evang.-luth. frikirke - kan tilslutte os dette forbund. Ganske vist kaldet det sig luthersk, som de fleste folkekirker gør det, men det blev atter klart, at man ikke har noget fælles luthersk grundlag. Mødet stod under mottoet: "Det levende ord i en ansvarlig kirke". Der blev talt meget om det "levende ord", men ingen turde sige, at bibelen er Guds levende ord. Man talte meget om, at Kristus er det levende ord, men man sagde ikke, at bibelens levende ord åbenbarer Kristus for os. Man vil stadigvæk også indenfor de såkaldte lutherske kirker have lov til at gøre sig til dommer over bibelen og skille det ud af bibelen, som man ikke synes om. Missourisynodens præsident, dr. John W. Behnken, hvem ordet blev givet på et af undermøderne, fremkom med ønsket om en klar udtalelse angrebibelen som Guds levende ord. Men mødet kunne og ville ikke give noget svar på dette spørgsmål. Ja, som det hedder i en ledende artikel i "Kr. Dagblad" af 6. august, "kunne dette ønske naturligvis ikke opfyldes". Man er altså indenfor de såkaldte lutherske kirker kommet så langt ud, at man ikke mere ret véd, hvad man skal lære om bibelen. Men er det ikke et sørgeligt tegn? Har en kirke, som ikke mere vil sige, at bibelen er Guds ord, ikke mistet retten til at kalde sig luthersk? At der indenfor Det lutherske Verdensforbund råder vidt forskellige læreopfattelser om centrale kristne lærespørgsmål, blev også tydeligt i Hannover. Som folkekirken gøres rummelig, således også verdensforbundet. Dette går endda så vidt, at repræsentanten for den "lutherske" kirke på Island tillige kan være sekretær og medlem af spiritismen. Overfor et sådant tros- og religionsblandereri må der fra ægte lutherske kirkers side lyde et afgjort NEJ. Også den danske folkekirke er tilsluttet Det lutherske Verdensforbund og var repræsenteret i Hannover. Formanden for et af de vigtigste undermøder var en dansker, prof.dr. R. Prenter, Århus. Heller ikke han gik ind for, at det skrevne bibelord er Guds ord, som den danske folkekirke jo heller ikke gør det som helhed. Men hvordan kan så Guds ord med et sådant bibelstandpunkt få magt og herredømme over sindene? Guds ord siger os: "Dersom I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skulle forstå sandheden, og sandheden skal frigøre eder." (Joh.8,31-32). Så længe folkekirken og Det lutherske Verdensforbund ikke stiller sig på det

standpunkt, at hele bibelen er Guds ord, kan vi ikke tilslutte os dette forbund og tør vi heller ikke for vor saligheds skyld tilslutte os folkekirken.

Efter mødet i Hannover samledes fra 6.-10. august alle de lutherske kirker verden over, som bekender, at hele bibelen er Guds eget ufejlbare ord, til et møde i Uelzen mellem Hamburg og Hannover. Der var sendt repræsentanter fra Missourisynoden med dennes formand, dr. J. W. Behnken i spidsen, fra den lutherske kirke i Australien, ved dr. Hoopmann, den lutherske kirke i Sydamerika ved dr. Hasse. Fremdeles var de evang.-lutherske frikirker, deriblandt den danske, også repræsenteret. Ialt var 170 præster samlede. Undertegnede overbragte hilsener fra vor frikirke. Vi blev alle enige om, at vi ikke på nuværende tidspunkt kan tilslutte os Verdensforbundet. På den anden side vil vi altid være rede til at aflægge et vidnesbyrd om den rette lutherske lære og opretholde den ydre kontakt med sådanne, som vil høre på vort vidnesbyrd. Der blev nedsat en komité til en viderebehandling af dette spørgsmål bestående af de forskellige frikirkers formænd. Vi fik et velsignet møde i Uelzen, hvor vi atter tænkedegav, at vi også i fremtiden med Guds hjælp vil stå fast på bibelens grund og Luthers lære. Mødet i Uelzen sluttedes med en gudstjeneste i Mariekirken, som overværedes af ca. 2500 tilhørere.

W.J.M.

På grund af synodemødet i Berlin er der ingen gudstjeneste i Martinskirken den 7. september.

Den 14., 21. og 28. september afholdes gudstjeneste kl. 10 i Martinskirken ved Vodroffsvej.

De øvrige menigheder får særskilt meddelelse om gudstjenester og møder.

DANAKOPI

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.
og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

Martinskirken

Nummer 10

OKTOBER 1952

Jesus Kristus - vor profet.

At kende Jesus Kristus i troen må altid være det vigtigste for en kristen, Thi Han er vor eneste frelser. For den kristne vil det derfor også være magtpåliggende at lære sin frelser stedse bedre at kende. Bibelen tillægger vor frelser mange forskellige navne for at gøre det klart for os, hvem Jesus Kristus er, og hvad han har udrettet og stadigvæk udretter for os. Disse navne er ikke blot navne i gangs betydning, men de udsiger om Kristus det, hvad Han virkelig er.

Således kaldes vor frelser i bibelen for vor profet, ypperstepræst og konge. Han er vor profet. "Profet" er et græsk ord og betyder på dansk: prædikant, lærer. Og ordet "profet" betegner een, som prædiker og lærer Guds åbenbarelse.

Allerede i det gamle testamente blev der spået om Kristus som vor profet. Moses sagde til Israel: "En profet af din midte, af dine brødre, ligesom mig, skal Herren din Gud oprejse dig; ham skulle I høre" (5.Mos.18,15). At Kristus er ment her, bekræftes i ny testamente Apostl. gern. 3,22, 7,37. Jøderne forstod også forjættelsen sådan, thi de sagde: "Denne er i sandhed den profet, som kommer til verden" (Joh.6,14). Gud selv erklærede Kristus for at være den forjættede profet: "Denne er min søn den elskelige, i hvilken jeg har behagelighed; hører ham" (Matth.17,5). Og den Hellige Ånd bevidner ved Johannes,

at Kristus er vor profet: "Ingen har nogen tid set Gud; den eenbårne søn, som er i Faderens skød, han har kundgjort det" (Joh.1,18).

Hvori består Kristi profetiske embede? Det består deri, at han åbenbarer for os Guds vilje og rådslutning til vor salighed, ja at han åbenbarer sig selv i ord og gerning som Guds søn og verdens frelser. Og i Joh.3,16 har vi hans prædiken og lære i en nøddeskal: "Således har Gud elsket verden, at han har givet sin søn, den eenbårne, at hver den, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt liv".

Jesus Kristus alene er vor profet. Vi har ikke nogen anden profet, prædikant og lærer foruden ham. En anden kan der ikke gives. Ingen anden kunne og kan åbenbare for os Guds råd til vor salighed. Ingen kunne kende Guds vilje, hvis Han ikke havde forkyndt den for os. Ingen kan vide andet og mere om vejen til salighed end det, hvad Kristus har åbenbaret. Han alene er vor profet.

Hvordan udøver Kristus sin profetiske gerning? Da han levede synligt på jorden, forkyndte han selv evangeliet og bekræftede det med mange undergerninger. Nu, efter sin himmelfart gør han det på den måde, at han har stiftet ordets og sakramentets embede, og gennem disse nådemidler virker han kraftig i kirken. Evangelisterne og apostlene forkyndte og lærte og nedskrev Hans ord ved Helligåndens indgivelse. Derfor er bibelen i eet og alt Hans ord. Kristus modsiger ikke sig selv, og derfor er der ingen modsigelser i bibelen. Tror man på Kristus, tror man også på hans ord. Vor profet siger derfor selv om hele bibelen: "Skriften kan ikke rokkes". (Joh.10,35).

Den sande kirke forkynder derfor kun Hans ord, Hans evangelium og står ubøjelig på Hans ord, thi han alene er vor profet. Derfor siger apostelen og alle ordets rette forkyndere: "Vi er sendebud i Kristi sted, som om Gud formanede formedelst os; vi beder i Kristi sted: lader eder forlige med Gud" (2.Kor.5,20). Og Kristus siger til ordets rette forkyndere: "Den, som hører eder, hører mig; den, som foragter eder, foragter mig" (Luk.10,16).

Vi vil derfor med glæde høre og tro hans ord. Bi-

belen er hans ord. Vi vil ikke høre og tro noget andet ord. Forkast alt, hvad der ikke stemmer med Kristi ord. Men hvor Guds ord forkyndes rent og uafkortet, dér er Kristus selv til stede. Og når du beken-der hans ords rene lære, så vid, at Kristus er med dig og virker gennem sit eget ord. Hold dig til vor store profets ord, thi "det alene formår at frelse vore sjæle" (Jak.1,21).

W.J.M.

NOTER og NYT

Det har behaget den almægtige Gud at hjemkalde til sit himmelske rige købmand Søren Clemmensen fra vor menighed i Løsning. Han døde den 18. september og blev under stor deltagelse begravet på Løsning kirkegård. Han blev 81 år gammel. Herren velsignede ham hele livet igennem med et godt helbred, så han endnu i sin sidste time kunne udføre sit daglige arbejde. I mange år sad han i hovedbestyrelsen for den evang.-luth. frikirke og i bestyrelsen for Løsning menighed. Ved kisten talte undertegnede over Fil.1, 21. I forsamlingshuset mindedes den afdøde i flere taler. "Jeg er opstandelsen og livet, den, som tror på mig, skal leve, om han end dør. Og hver den, som lever og tror på mig, skal i al evighed ikke dø" (Joh. 11,25,26).

P. Michael.

Den 28. september konfirmeredes i Løsning Henning Sørensen og Robert Clemmensen. Måtte Guds nåde følge deres vej.

I Lohals, Langeland, døbtes den 24. august Birte Clausen, datter af skipper H. Clausen og hustru Anna f.Rasmussen. Til lykke og Guds velsignelse.

I dagene 7.-10.september afholdt den tyske frikirke sit årsmøde i Berlin. Mødet var tillige en jubilæumsfest, idet 75 år var henrundet, siden kirken konstituerede sig som synode. I prædikener og foredrag mindedes firkirkens opståen. Gæster var tilstede fra Amerika og Australien. Undertegnede overbragte hilsener og lykønskninger fra den danske frikirke, som i året 1882 kom i berøring med den tyske frikirke, efter at pastor N.P.Grunnet i 1855 havde stiftet den danske frikirke. Vore trosfæller står foran løsnin-

gen af mange problemer. Måtte Guds velsignelse fremdes hvile over deres arbejde.

Vor kirke på Langeland er nu under Guds nådige hjælp og beskyttelse færdigbygget. Indvielsen vil finde sted søndag den 26. oktober kl. 10.30. Alle menighedsmedlemmer og venner af vor frikirke er hjerteligt indbudte til at deltage i festen.

Frk. Edel Jensen, datter af gårdejer J.P.Jensen og hustru, Langå pr. Rygård, og mejerist Knud Rasmussen, Langå, har deklareret deres forlovelse. Hjertelig tillykke med ønsket om, at Gud må være med eder.

Indkomne bidrag til KIRKE NYT i juli kvartal.

København: Menigheden 18.--, K.Sørensen 10.--, S.Tønnes 10.--, E.Olsen 3.--, A.Eriksen 10.--, frk.Joh.Lundin 15.--, Niels Grunnet 5.--, W.J.Michael 3.--.

Langeland: Menigheden 15.50, A.Olsen 3.--, K.Jensen 5.--, A.Gregersen 3.--, H.Sørensen 2.50, J.Rasmussen 2.50, E.Gregersen 2.50.

Løsning: Menigheden 24,15, B.Grås 4,40, C.Sørensen 3.--. A.Johansen 4,40, Johs.Sørensen 3.--, P.Clemmensen 3.--.

Haderslev: Menigheden 18.--, Hr.Boysen 3.--, fru Diderichsen 3.--, hr. Thomsen 1.--.

Udlandet: J.Jeppesen, Canada 33,67, Th.Willkomm, Tyskland 6,60. Hjertelig tak. W.J.Michael.

I MARTINSKIRKEN afholdes gudstjeneste den 5. og 19. oktober. Den 5. tillige alterg. og skriftemål kl. 9.30. Den 12. og 26. ingen gudstjeneste.

Bibeltimer afholdes torsdag den 9. og 23. oktober kl. 20, og derefter hver anden torsdag.
Emnet: Gennemgang af Matthæus-evangeliet.

DANAKOPI

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.
Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.
og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

Nummer 11

NOVEMBER 1952

Martinskirken

A d s k i l l e l s e

Den sidste, store adskillelse, som deler menneskene i to grupper, foretager Herren selv på dommedagen. Fårene skal komme til at stå til højre og bukkene til venstre, som skriften siger. Denne adskillelse beror på en anden adskillelse, som altid har fundet sted, og som, så længe jorden eksisterer, vil finde sted. Om denne afsondring er der tale i 2.Kor.6,14-18: "Drager ikke i ulige åg med vantro; thi hvad fællesskab har retfærdighed og lovløshed? eller hvad samfund har lys med mørke? Hvad samklang er der mellem Kristus og Belial? Eller hvad delagtighed har en troende med en vantro? Hvad samstemning har Guds tempel med afguder? Thi vi er den levende Guds tempel ligesom Gud har sagt: "Jeg vil bo og vandre iblandt dem, og jeg vil være deres Gud, og de skulle være mit folk." Derfor går ud fra dem og udskiller eder fra dem, siger Herren, og rører ikke noget urent; og jeg vil antage mig eder".

Hvad mener apostelen med disse ord? "At drage i ulige åg" er et billede, som apostelen har hentet fra 5. Mosebog 22,10: "Du skal ikke pløje med en okse og en åsel sammen". Det var folket Israel forbudt at spænde to slags dyr i eet åg. Det var forbudt at pløje med en okse og et æsel samtidig. Det var fordi, oksen hørte til de rene dyr og æslet til de urene, som det var forbudt at spise. Dette billede anvender apostelen nu på de

kristne. Ligesom Israels børn ikke måtte spænde et rent dyr sammen med et urent, ligeså skal de troende afsondre sig fra de vantro og de falsk-troende på kirkeligt område, altså på troens og lærens område. Læg mærke til de skarpe modsætninger: Troende og vantro, retfærdighed og uretfærdighed, lys og mørke, Kristus og Belial, Guds tempel og afguder. Der er altså ikke noget om en tredje klasse. Enten er et menneske troende eller vantro; han tilhører enten Kristus eller djævelen.

Når vi ikke skal drage i ulige åg med vantro, så vil det sige, at de troende skal afsondre sig fra vantroen og fra den falske tro. Thi hvad er falsk tro, som ikke har sin grund i Guds ord, andet end vantro ! Det er en åndelig, indre afsondring, som foregår i hjertet, men som nu også viser sig i en ydre adskillelse. Alle sande troende er Guds udvalgte folk. Herren siger selv: "Mange er kaldede, men få er udvalgte." Og Paulus siger Kol.3,12: "Så ifører eder da som Guds udvalgte, hellige og elskede inderlig barmhjertighed." og Efes.1,3,4: "Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi fader, som har velsignet os med al åndelig velsignelse i det himmelske i Kristus, ligesom han har udvalgt os i ham før verdens grundlæggelse." Peter kalder de troende "en udvalgt slægt". Vælge eller udvalgte betyder jo ikke andet end at afsondre nogle få fra en stor flok. Således udvalgte Gud Abraham, idet han befalede ham at forlade sin faders hus og rejse til et andet land. Herren isolerede Israels børn fra alle andre folk, idet han gav dem sin lov, omskærelsen, særlige ofre og ceremonier. 5.Moses 7,6 siger Moses til folket: "Du er et helligt folk for Herren din Gud; Herren din Gud har udvalgt dig til at være ham til et ejendoms folk fremfor alle folk, som er på jordens kreds." Det var ikke blot en indre, åndelig afsondring, men også en ydre, som var et forbillede på det nytestamentlige Israels afsondring.

Når et menneske bliver omvendt, så er han vel nok i denne verden, men ikke mere af denne verden. Han var et vredens barn, men nu er han et nådens barn; han var død i overtrædelser og synder, nu er han levende i troen; han var i mørket, men nu er

han i lyset. Denne forvandling er Guds værk, et nådens værk. Måtte Gud derfor altid i sin nåde bevare os for al sammenblanding af tro og vantro, af den rette tro og den falske tro, af Guds ord og menneskelige ord !

P.M.

NOTER og NYT

Kirkeindvielsen i Lohals.

Søndag den 26. oktober 1952 var en stor festdag for Den evangelisk-lutherske Frikirke og særlig for vor menighed på Langeland. På denne dag kunne vi indvie en ny kirke i Lohals til Guds ære og tjeneste.

Det havde været et længe næret ønske at få et kirkeligt hjem. Indtil nu samledes menigheden i private hjem, men da pladsen var ved at blive for trang, trængte opførelsen af en kirke sig mere og mere på. I flere år samledes penge ind til et byggefond, der blev nedsat et byggeudvalg, og da der så kom en pengegave fra herr A. Nielsen i Cleveland, kunne vi begynde med byggeriet den 1. marts i år.

Bygmester Emil G. Jensen ledede opførelsen. Kirken, som er bygget af røde mursten, tager sig smukt ud, både ind- og udvendig. Såvel alter som prædikestol er muret op med røde mursten. Kirken er forsynet med et spir, og vinduerne er af engelske murstensglas, der præsenterer sig meget smukt. På kirkens facade er anbragt et kors, som kan oplyses indefra.

På indvielsesdagen gik menigheden i procession fra bygmester Emil Jensens hjem til kirken. Nøglen til kirken blev overrakt af bygmesteren til firkirkens formand, som åbnede kirkedøren i Jesu navn. Mange smukke blomster var sendt. Ved orglet, som er en gave fra Martin Gregersens dødsbo, sad dennes datter, fru installatør A.Kofoed Dam. Kirkepræsident, pastor dr. Petersen og pastor Paul Michael medvirkede ved indvielsen og bar de hellige kar og kirkens bøger, som ved alteret overrakte til menighedens præst, som anbragte dem på deres plads på alteret. Pastor P. Michael læste indgangsbønnen, hvorefter menigheden sang "I Jesu navn skal al vor gerning ske". Derefter talte pastor W.J.Michael

kort i dagens anledning, oplæste grundstensdokumentet, takkede byggeudvalget, bygmesteren og håndværkerne for det smukt udførte arbejde og alle og enhver, som på den ene eller anden måde havde hjulpet med at bygge og udsmykke kirken, og foretog så indvielsen i den treenige Guds navn. I indvielsesprædikenen talte pastor W.J. Michael ud fra Matthæusevangeliet kap. 17, 1-8, Jesu forklarelse på bjerget og påviste, at ordet "Her er godt at være" også kan anvendes på vor nye kirke, thi her skal Jesus forherliges ved evangeliets forkyndelse og sakramenternes forvaltning, og dér, hvor Jesus således forherliges, dér gælder ordet "Her er godt at være". Efter gudstjenesten overbragte pastor, dr. Petersen lykønskninger fra den tyske frikirke, fra Missourisynoden og fra sin egen menighed.

I middagspausen var der fælles middagsbord på pension "Langeland" i Østrehuse. Gæsterne befordredes med ekstrabusser fra Lohals til Østrehuse. Ved det festlige samvær holdtes mange taler i dagens anledning og forskellige sange blev sunget.

Om eftermiddagen holdtes atter gudstjeneste. Pastor Paul Michael prædikede ud fra salme 26 om de kristnes kærlighed til Guds hus og viste, hvori den består, nemlig i kærlighed til at høre Guds ord, og at de kristne derfor gerne kommer til gudstjenesten. Derefter talte pastor, dr. Petersen, som lagde Rom. 8 til grund for sin prædiken og talte indtrængende om, at intet kan skille os fra Guds kærlighed i Jesus Kristus. Et sangkor foregedede feststemningen med flere sange. Efter gudstjenesten takkede pastor W.J. Michael dr. Petersen for, at han var kommet til stede til trods for den lange rejse, og festen sluttedes med sangen "Brødre og søstre vi skilles nu ad".

I indvielsen deltog et par hundrede mennesker, mange fra vore menigheder på Fyn, i Jylland og København, håndværkerne, der har bygget kirken og mange gæster fra Lohals og omegn. Mandag aften talte pastor O. Hjort i kirken ud fra Joh. 6 om Jesus, som er livets brød. Kollekten ved indvielsen gav kr. 788,55. Der var lykønskningstelegram fra familierne Michael og Jahn i Canada, ligesom herr A. Nielsen havde sendt yderligere 200 kroner.

Pressens radioavis bragte lørdag den 25. kl. 12.30 og søndag aften kl. 22 en meddelelse om indvielsen. Alle aviser på Langeland bragte såvel før som efter højtideligheden kortere eller længere artikler med billeder af kirken. Ligeledes bragte Svendborg Avis meddelelser og et billede af alterpartiet med overskriften smukt kirke-interiør i Lohals. Berlingske Tidende bragte også i søndagsudgaven en kort notits.

Måtte Herren vor Gud sætte kirken i Lohals til velsignelse for mange.

"Herren vor Guds livsalighed være over os. Og frem vore hænders værk for os, ja, frem vore hænders værk" (Salme 90, 17).

W.J.M.

I Løsning døbt den 12. oktober Gudrun Michael, datter af pastor Paul Michael og hustru Ruth f. Volkmann. Til lykke og Guds velsignelse.

HVOR STÅR FOLKEKIRKEN ?

Ifølge Roskilde Dagblad har prof.dr. P.G.Lindhardt, Århus, holdt et foredrag på Askov højskole om det evige liv.

Professoren vender sig mod enhver forestilling om det evige liv og siger: "Derfor må vi forlade de tekster, der forkynder Jesu opstandelse eller dødeopvækkelserne i Nain og Betania". Ja, Lindhardt gør direkte nar af evighedshåbet i vendinger, som ikke kan gengives i et kristeligt blad.

Prof. Lindhardt er professor i teologi ved Århus universitet og uddanner altså Danmarks vordende præster, en mand, der ikke tror, at der gives et evigt liv !!!

Indre Mission har protesteret mod prof. Lindhardts foredrag, men kun i bladartikler. Protester er ikke nok. Hvis ikke prof. Lindhardt bliver fjernet fra Århus universitet, må man ved at træde ud af folkekirken frakende sig lod og del i prof. Lindhardts adfærd. (Rom. 16, 17).

Desværre står Indre Mission heller ikke mere på bibelens grund, og derfor er den angreb på prof. Lindhardt virkningsløse. Indre Missions formand, pastor Chr.

Bartholdy, tror ikke på bibelens ufejlbarlighed. Han siger i bogen "Dansk Kirkeliv" 1946, at "bibelen er fuld af fejl". Det samme gentager han i bogen "Bibelsyn" side 272, som udkom sidste år. Ja, han går endda så vidt, at han kan spørge: "Er det ikke også menneskeligt sandsynligt, at noget er opdigtet?" Flere sætninger vil jeg ikke anføre, da jeg anser dem som gudsbespottelig tale. Bartholdy tror altså ikke engang på, at bibelen er indgivet af Gud (2.Tim.3,16). - Men når Indre Mission selv siger, at bibelen er fuld af fejl, hvem siger så, at det, hvad bibelen siger om det evige liv er rigtigt eller fejlbarligt. Vi befinder os på gyngende grund, hvis vi siger, at bibelen er fejlbarlig og kan ikke kæmpe ret mod vantroen. Når så kendte kirkes mænd håner bibelen; kan man så undres over, at de vantro vender sig bort fra bibelen og kirken!

Prof.dr. N.H.Søe ved Københavns universitet, som står Indre Mission nær, sagde ifølge Kr. Dagblad af 28.1.52 til de vordende lærere på Haslev seminarium: Udryd med blid men alligevel myndig hånd den opfattelse, at en kristen skal anerkende hvert eneste ord i bibelen som historisk korrekt. - - Men er det historiske ikke korrekt, hvem siger så, at det, der siges om det evige liv er korrekt? Prof. Lindhardt kan foretage sine angreb på kristendommens centrale lærdomme, fordi han véd, at man indenfor kirken ikke mere står på bibelens grund, men endda opfordrer lærerne til at udrydde bibeltroen fra de små børns sjæle. Men Jesus siger: "Den der forarger een af disse små, som tror på mig, ham var det bedre, at der var hængt en møllesten om hans hals, og han var sænket ned i havets dyb." Ansvarsfulde, kristelige forældre sender ikke deres børn til sådanne skoler, søndagsskoler og religionsundervisning, hvor man lærer, at bibelen ikke er Guds ufejlbarlige ord.

Der må derfor også advares mod at købe og læse bøger og bibelfortolkninger, som skrives af disse mænd. Prof. Søe og pastor Bartholdy har i nyere tid udgivet to bøger: "Bibelbogen med Noter", udgivet af De Unges Forlag" og "Dansk Bibelværk for Menigheden" udgivet af "Lohses Forlag". I disse bøger går de ind for, at meget i bibelen ikke er Guds ord. Vi ønsker derfor ikke,

at disse bøger finder udbredelse i vore kredse, men heller ikke blandt alle bibeltroende kristne. Falsk lære bør man sky som gift og forsyne med tre sorte kors. Når man selv vil afgøre, hvad i bibelen, der er Guds ord, og hvad ikke, så er der ikke grænser for, hvad man kan smugle ind i bibelen af falsk lærdom. Jesus siger derfor de alvorlige ord: "Vogt jer for falske profeter" og "se til, at ingen forfører jer". Er bibelen ikke Guds ord helt igennem, så er Jesu ord heller ikke Guds ord, men fejlbarlige. Men er Jesu ord fejlbarlige, så er Jesus ikke sand Gud, thi Gud kan ikke fejle. Men er Jesus ikke Gud, så er vi ikke frelst, thi kun Guds søns blod kan rense os fra alle vore synder. Et menneske kunne ikke bære alverdens synder. Men nu er bibelen, Gud ske lov og tak, Guds eget ufejlbarlige ord, og også Jesu ord er ufejlbarlige. Han er den sande ufejlbarlige Gud, og derfor hviler vi trygt i vor tro, at Jesus kunne frelse os, thi han er Gud. Bibeltro og Kristustro hører uadskilleligt sammen.

W.J.M.

LUTHER OM BIBELEN.

"Når du læser bibelen, skal du altid tænke på, at det er Gud selv, som taler til dig".

"Jeg beder og advarer indstændigt ethvert fromt kristenmenneske ikke at forarges på den enfoldige tale måde og de enfoldige historier, som møder os i bibelen, og ikke at tvivle på, at det er den guddommelige magts, majestæts og visdoms ord, gerninger, domme og historie, hvor ringe end udseendet er. Thi, det er bibelen, der gør alle vise og kloge til tåber, og som er en åben bog alene for de små og enfoldige, som Kristus siger Matth. 11, 25. Kast derfor din indbilskhed og dine følelser bort, og hold skriften for den højeste og største helligdom, for den rigeste guldgrube, som aldrig kan udgrundes, så at du kan finde den guddommelige visdom, som Gud her fremstiller så enfoldigt og ringe, at enhver hovmodig tanke dæmpes".

"Det er vist, at skriften aldrig lyver".

"Skriften har aldrig fejlet". "Skriften stemmer overalt overens". "Det er umuligt, at skriften skulle

være uenig med sig selv; kun de uforstandige og forstokkede hyklere mener det".

Disse udtalelser af Luther kunne forøges med utallige andre, som viser, at Luther holdt hele bibelen for Guds ufejlbarlige ord. Den ægte og sande lutherske kirke indtager derfor også det samme standpunkt.

- - - - -

I "Fast Grunn" nr.4 1952 anmeldte den norske pastor dr.phil.Olav Valen-Senstad dr. Walthers bog "Lov og Evangelium", som Missourisynoden har ny-udgivet på tysk og engelsk. Han skriver bl.a.: "Men at det var en så god bok som det viser sig nå da jeg har fått fatt i den, det vissta jeg ikke. Jeg kan bare ønske og håbe: måtte denne boken finne mange lesere her i Norge blant prester og predikanter. Her er ikke en eneste en, som bør tillate seg å tenke eller mene at denne boken trenger han ikke".

Pastor Valen-Senstad har selv skrevet en del bøger, som kan fås på Lutherske Missionsforenings Forlag, Nansensgade 94, København K. En bog, som giver meget, bærer titlen "Tornen i Kødet" (8 kr.), en vejledning til fred i livets strid. Pastor Valen-Senstad er en af de få nordiske præster, som holder bibelen for Guds eget ufejlbarlige ord, men må af den grund også døje megen modstand og spot.

I MARTINSKIRKEN afholdes gudstjenester søndagene d. 2., 16. og 30. november kl. 10. (Den 30. tillige altergang i skriftemål kl. 9.30.

Bibeltimer: Torsdagene 6. og 20. november kl. 20.
Gennemgang af Matthæusevangeliet.

LOHALS: Søndagene d. 9. og 23. november og den 7. december kl. 10.30. Regelmæssig gudstjeneste hver anden søndag.

DANAKOP
KBHVN.

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.
og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.

Martinskirken

KIRKE-NYT

fra

Den evangelisk-lutherske frikirke

2. årgang

Nummer 12

DECEMBER 1952

B e t h l e h e m

Ikke i det store og stolte Jerusalem med dets tempel og den folkekirkelige-levitiske gudstjeneste havde Gud bestemt, at hans søn skulle fødes, men derimod i den lille uanselige bjergby Bethlehem, omtrent 15 km fra Jerusalem. 700 år i forvejen havde Gud allerede sagt dette ved profeten Mika. Bethlehem betyder på dansk "brødhush", fordi dens omegn var rig på korn og frugtbar, og fordi Kristus skulle fødes i denne by. I evangeliet og sakramentet er Kristus indtil verdens ende det rette livets brød for alle folk. Thi han er ikke blot sandt menneske, men også den sande Gud, Herren, som profeten Mika siger: "Og du Bethlehem Efrata ! Liden til at være iblandt Judas tusinder ? Af dig skal mig udgå en til at være en hersker i Israel, og hans udgang er fra fordum, fra evigheds dage" (5,1). Kristus er evigheds Gud, og derfor kan han også give os det rette, livets, evigheds, det åndelige brød. Jesus siger derfor om sig selv: "Jeg er det levende brød, som kom ned fra himmelen; om nogen spiser af dette brød, han skal leve til evig tid; og det brød, som jeg vil give, er mit kød, hvilket jeg vil give for verdens liv." Kristus er det levende brød, som kom ned fra himmelen.

Ingen skal derfor forarge sig på hans fattige fødsel eller uanselige fremtræden. Verden forarges på hans ringe skikkelse og fattige fødsel, som også på Kristi kirkes ringe skikkelse, men Kristus er alligevel sin kirkes

rette og sande konge, Gud og Herren. Jesus lader sig ikke føde i Jerusalem, hvor statens magt var samlet, og den daværende folkekirke havde sit hovedsæde. Folkekirken var dengang som nærfordærvet og blandede sig i politiken. Kristus lader sig derfor ikke føde i folkekirkens eller statens skød i Jerusalem, men i en ubetydelig og ringeagtet by for at lære os at kende forskellen mellem stat og kirke. Han stiller sig, som om staten og politiserende folkekirke slet ikke kommer ham ved. Hverken kejseren i Rom, eller kong Herodes eller biskopperne får besked om Jesusbarnets fødsel. Hvilken forbigåelse !!

Fra starten har Jesus selv skilt stat og kirke ad på den mest eftertrykkelige måde og vist, at hans rige er et af staten uafhængigt rige, og at hans rige er født som en fri kirke og ikke som en statsstyret folkekirke.

Kirken, som er Kristi rige, skal være et åndeligt rige midt i staten men ikke af statens nåde. Staten derimod, som de kristne skal være lydige (Rom.13), er et verdsligt rige, som har med timelige og verdslige sager at gøre, medens Kristi riges opgave er at frelse sjælene fra synd og evig død.

Man har ofte hævdet, at Luther gik ind for en statsstyret folkekirke. Men det passer ikke. Luther siger: "Præsterne og de kristne må derfor indrette deres kirkelige gerning sådan, at den kan tjene til det evige liv; de skal vide, at formålet og opgaven med deres tjeneste er det evige liv i den tilkommende verden.

Hvorledes man derimod skal leve i denne verden, herfor lade man staten råde. Den skal sørge for den jordiske fred, ordne de timelige ting og forvalte dem. Den skal dømme og straffe forbryderne, give love om ægtstanden, børneopdragelsen, byggeri, landbrug, arveret o.s.v. - Derimod har og giver Kristus evig fred, evigt liv og evig salighed. Statens hovedformål er at opretholde freden og sørge for gode dage for borgerne. Den kristelige kirkes endelige mål er ikke fred og gode dage her på jorden, ikke smukke huse eller mange penge, ikke magt og ære, men

evig fred. Staten bekymrer sig ikke om, hvorledes jeg kan dø salig og arve evigt liv; det står ej heller i dens magt at hjælpe mig overfor døden. Statsmænd skal også dø, både kejser og konge. I dette tilfælde er de ikke sikrere end den fattigste tigger. Staten sørger for det timelige og forgængelige liv; men når den giver op, og dens kræfter er udtømt, da begynder først ret den kristne kirkes opgave, idet den lader forkyn-
de for de angstede og bedrøvede samvittigheder, at Kristus har fortjent og skænket sin kirke den største skat, nemlig syndernes forladelse og evig fred. Det er den kristne kirkes mål og opgave !

W.J.M. efter N.P.Grunnet.

NOTER OG NYT

Hvor står folkekirken ?

Egen "Dansk Kirkeliv medens tiderne skifter" redigeres af prof.dr. Regin Prenter og udkommer hvert år i adventstiden. Den indeholder bl.a. en oversigt over årets folkekirkelige begivenheder og artikler om aktuelle emner. Sognepræst Chr. Bartholdy, Haslev, skriver i en artikel: "Folkekirken i lys af det gamle Testamente" følgende: "Det nye Testamente lader os i stikken, når vi spekulerer over folkekirken. Apostlene kendte kun kirken som en fri kirke, et ubetydeligt mindretal i det store folkehav ... Jesu Kristi kirke på jord vil ende, som den begyndte, nemlig som frikirke ... Folkekirken er noget foreløbigt ... dens dage er talte." Pastor Bartholdy ved altså godt, at Ny Testamente lærer, at kirken skal være uafhængig af staten, fri og selvstændig. Men så kan en troende kristen ikke forstå, hvordan han mod bedre viden og overbevisning kan forblive i en statsstyret folkekirke, som på hænder og fødder er bundet af statsmagten. Man kender bibelens lære, men gør ikke derefter - og skriver endda offentligt, at man kender læren, men ikke handler derefter. Hvilken forvirring, både moralsk og kristeligt set !

Prof. Prenter skriver i samme bog (side 35): "Hvis folkekirken ikke er fri, hvis den opfattes som en kirke, der med nødvendighed skal omfatte hele folket - (hvilket er tilfældet med den danske folkekirke -red.), da må ordets kirke sige nej til den (hvilket den evan-

gelisk-lutherske frikirke gør - red.). En kirke, der med nødvendighed skal være hele folkets kirke, vil nemlig altid i sig bære tendensen til at blive nationalt afgudereri. Dens trosbekendelse vil da altid alene komme til at indeholde det, der skal kunne samle hele folket. Det er ofte en tro, som er bygget på folkets egne instinkter, end det er Jesu Kristi evangelium".

Det er ikke noget nyt, der her skrives. Lige siden den evang.-luth. frikirke blev stiftet i året 1855 (altså snart 100 år), har den hørt disse toner. Det er som om de ledende indenfor folkekirken ved at gøre opmærksom på frikirkens bibelske berettigelse og folkekirkens ubibelske organisation, vil dysse eftertænksomme og alvorlige kristne indenfor folkekirken i søvn. Man vil have dem til at tro, at man er opmærksom på faren indenfor folkekirken, så de troende kristne i alt fald ikke behøver at foretage sig noget; man vil berolige de foruroligede på denne måde. Og således søger man at bevare folkekirken, thi den vil man i grunden have bevaret.

Alvorlige kristne lader sig ikke strø blå i øjnene af den slags skriverier; de handler selv i overensstemmelse med bibelens lære.

I hundrede år har vi i frikirken måttet høre fra folkekirkeligt hold: "I har ret; men tiden er ikke inde endnu. Tiden kommer nok, da stat og kirke bliver skilt." Til disse må vi nu sige efter 100 års erfaring: "Vi tror jer ikke, førend I handler, og forlader statskirken."

Ifølge Kristeligt Dagblad af 26. september holdt biskop Halfdan Høgsbro er foredrag for teologiske studenter i Haslev. Han sagde: "I Danmark sidder staten i dag med den fulde magt og myndighed over kirken." - "Vi må se i øjnene, at Danmark er det land i den frie verden, hvor staten har den mest uindskrænkede magt over kirken." "Jeg er ikke propagandist, men hvorfor ikke indrømme, at staten har taget grundlaget væk for kirkens magt, klædt den af til skindet. Kirkens manglende selvbestemmelsesret har holdt en udvikling tilbage i vort kirkelige lagfolk. Det har ikke fået det ansvar, det burde have. Vi skulle måske ikke sove så trygt i statens skød, som vi gør. Jeg må tilstå, at jeg er skidt tilpas, når jeg tæn-

ker på, at et antikirkeligt styre kan rykke ind i den røde bygning (ministerierne) og med al lovens beføjelse kan komme til at føre det afgørende ord i kirkens indre anliggender. Vi kan dog ikke leve i 1952 og så ikke have opdaget, at staten kan blive kirkens fjende nr. 1." I et foredrag i Børkop sagde den samme biskop: "Staten har efter sine og kirkens love den fulde og uindskrænkede myndighed over kirken, ikke blot over det ydre, men lige så fuldt over det indre. Ingen totalitær stat kunne ønske sig en bedre ordning mellem kirke og stat end den, vi har herhjemme. På det kirkelige område lever vi i tabernes paradis".

Dette skriver altså en af folkekirkens egne biskopper, Halfdan Høgsbro, som er biskop over Lolland-Falsters stift.

Betegnede nok slutter referatet i Kr. Dagblad om mødet i Haslev. "Efter et par meget hyggelige timer i Haslev præstegård ... drog man hjem." Man burde egentlig have været meget uhyggelig tilmode over situationens alvor. Men atter: Ord, ord - og handling følger ikke efter.

Eibelen lærer klart og tydeligt, at kirken skal være en af staten fri og selvstændig kirke (Luk.22,25, 26,; Matth.23,8, Joh.18,36).

I denne forbindelse kan det være på sin plads at gøre opmærksom på, at navnet "frikirke" må bruges med varsomhed i vore dage. Når der i det ovenstående har været tale om frikirke, så er der altdi ment en evangelisk-luthersk frikirke. Sekterne (Baptister, Methodister, Missionsforbund o.a.) kalder sig jo også i vore dage frikirker. De kan gøre det med en vis berettigelse, forsåvidt som de også er fri af staten. Men sekterne er ikke kirker, men netop sekter, fordi de fører lærdomme, som ligger udenfor den kristne kirkes og bibelens lærdomme, f.eks. gendåb. Forsåvidt fører de navnet frikirke uden berettigelse. Da sekterne nu i vore dage misbruger ordet "frikirke", og der derved opstår en del forvirring, var det nok så godt at bruge navnet "Den selvstændige evangelisk-lutherske kirke" for at give klart udtryk for det, hvad bibelen og den lutherske lære siger om kirkens rette skikkelse. Kirkens selvstændighed er det, det kommer an på.

Spørgsmålet: "Statskirke eller en selvstændig luthersk kirke" er ofte blevet drøftet. Vi i vor lutherske frikirke har i tidens løb måttet døje megen modstand, som også andre lutherske frikirker i udlandet. I Sachsen i Østtyskland opstod i 1870 en luthersk frikirke, som vi i 1882 optog forbindelse med. Den sachsiske frikirke blev i begyndelsen forfulgt, men dægnede den til med hån og spot og det lige op til 1945. Man ville inden for den tyske folkekirke ikke indse frikirkens guddommelige berettigelse, indtil Gud så talte gennem de sidste års begivenheder og bevirkede, at nogle handlede efter bibelen. I den by, hvor den sachsiske frikirke har sit hovedsæde, og hvor folkekirken kæmpede hårdt mod frikirken, idet man kaldte den for en sekt og alt muligt andet, har folkekirken i sidste efterår åbnet selve byens domkirke for vor frikirkes gudstjenester ved særlige lejligheder. Men hvorfor skal det først komme så vidt som i Østtyskland, førend man handler efter bibelen ?!

II. Folkekirken og bibelen.

I sidste nummer af KIRKE-NYT advaredes mod at købe og læse nogle folkekirkelige forklaringer til bibelen. Det drejer sig om bøgerne "Bibelbog med Noter" udg. af "De unges forlag" og "Dansk Bibelværk for Menigheden" udg. af Lohses forlag. Vi skrev i KIRKE-NYT, at forfatterne til disse bøger går ind for et frit bibelsyn, idet de erklærer meget i bibelen for ikke at være Guds ord. Vi skal idag give nogle prøver. I førstnævnte værk skriver prof. Sørensen i indledningen til første Mosebog: "På forhånd vil man da ikke kunne vente, at bogen indeholder, hvad vi ville kalde nøjagtig historie." Fremdeles skriver han: "Således strider det mod sikre historiske kendsgerninger, at hele menneskeslægten på otte nær skulle være blevet udryddet af en mægtig oversvømmelse (1.Mos.6)". Og i den stil går det videre i bogen. Prof. Sørensen vil altså hellere tro såkaldte historiske kendsgerninger (hvor han har dem fra er en gåde) end bibelens beretning. På forhånd, som han selv siger, går han med kritik til bibelen, i stedet for i lydighed at bøje sig for Guds tale. Prof. Sørensen vil altså afgøre, hvad i bibelen der er Guds ord og hvad

ikke. Han forkaster bibelens beretning om syndfloden og det til trods for, at vor frelser Jesus Kristus i Ny Testamente bekræfter, at syndfloden har fundet sted (Matth.24,37). Fremdeles hævder det i prof.Søes indledning: "Syndefaldsfortællingen kan heller ikke være direkte historisk". Men er dette ikke historisk, hvem siger så, at Kristi frelsergerning er direkte historisk? Begynder man at pille noget fra bibelen, så vakler hele troens grundvold.

I værket "Dansk Bibelværk for Menigheden" har pastor Chr. Bartholdy, Haslev, Indre Missions formand, skrevet forklaringen til 1.Mosebog og Johannesevangeliet. Han skriver: "Først med kap.12 er vi nogenlunde på historisk grund. Den videnskabelige historieforskning kalder dem sagn (de første 11 kapitler af 1.Mosebog). Og fortællingerne har vel også oprindeligt levet som sagn på folkemunde". Pastor Bartholdy går ind for udviklingslæren, idet han kan få sig selv til at skrive: "Kan man ikke godt tænke sig mennesket udviklet af en slags aber? Måske ikke just chimpanse eller orangutang, men en nu uddød mellemform?" - Men hvad siger bibelen? Læserne af bladet vil vide bedre besked i bibelen end pastor Bartholdy. Om 1.Mosebog 2 skriver pastor Bartholdy: "Der er næppe nogen tvivl om, at vi her har en anden skabelsesberetning, som samleren (NB !! - red.) af 1.Mosebog har fundet og frimodigt sat sammen med en første, skønt enhver kunne se, at de ikke stemmer overens i adskillige enkeltheder". Men sagen er den, at vi i det 2.kapitel ikke har en anden skabelsesberetning, men en suppleringsberetning til den første, og at der ikke er nogen modsigelse mellem de to kapitler. Fremdeles læser vi: "Bibelen indeholder intet om et englefald." Men se Judasbrev 6, 2.Peter 2,4. Om Johannesevangeliet hævder pastor Bartholdy, at der er modsigelser mellem dette og de tre første evangelier. "Johannes har rettet, hvad der burde rettes".

Stiftsprovst Kaj Jensen har skrevet forklaringen til de tre første evangelier. Han går også ind for det moderne negative bibelsyn, finder modsigelser og nævner ikke med eet ord, at evangelierne er Guds ord, inspireret af den Hellige Ånd (2.Tim,3,16).

I Kr. Dagblad anmeldtes den 14. november det sidst

udkomne bind, som behandler Kongebøgerne ved Johannes Pedersen. Anmelderen (Sv.Hauge) kan ikke engang i den korte anmeldelse lade være med at fremhæve, "at der i forklaringen gøres opmærksom på, at der er fejl og uoverensstemmelser i Kongebøgernes betretninger".

Dette må være nok. Bibeltroende kristne vil ikke have med den slags bøger at gøre, og hvor de findes i kristne hjem, bør de fjernes. Har man ingen tillid til bibelen, ender det med, at man mister sin tillid til Kristus, og alt åndeligt liv udslukkes.

W.J.M.

FRA VORE MENIGHEDER

I Haderslev viedes den 15. november enkefru Maria Olufsen, f.Juhl og herr skomagermester Frederik Böysen. Måtte Guds velsignelse følge deres vej.

GUDSTJENESTER og MØDER

København, Martinskirken: Søndag d. 7.: Ingen gudstjeneste. Søndagene 14. og 21: gudstj. kl. 10.
Juleaften kl. 16. Juledag kl. 10. Søndag d. 28.dec.
Juletræsfest kl. 19. Nytårsdag kl. 10.
Bibeltime: torsdag 4. dec. kl. 20 m. lysbilleder.

Lohals: Søndag 7. dec. gudstjeneste kl. 20. - 2. Juledag kl. 14, derefter juletræsfest. Skriftemål og altergang kl. 13.

Hermed ønskes alle bladets læsere en velsignet julefest og et godt nytår i Jesu dyrebare navn.

Denne stjerne lys og mild,
Som kan aldrig lede vild,
Er hans Guddomsord det klare,
Som han os lod åbenbare
Til at lyse for vor fod.

DANAKOP
KØBENH.

Udgivet af Den evangelisk-lutherske frikirke i Danmark.

Redaktion: Pastor W. J. Michael, Martinsvej 4, København.
og pastor Paul Michael, Løsning St., Jylland.